

Platné znění příslušných částí zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních s vyznačením navrhovaných změn a doplnění

§ 1

Předmět úpravy

Tento zákon upravuje postupy justičních, ústředních a jiných orgánů v oblasti mezinárodní justiční spolupráce ve věcech trestních (dále jen "mezinárodní justiční spolupráce") a postavení některých subjektů působících v této oblasti a zapracovává příslušné předpisy Evropské unie¹⁾.

¹⁾ Rámcové rozhodnutí Rady 2009/948/SVV ze dne 30. listopadu 2009 o předcházení kompetenčním sporům při výkonu pravomoci v trestním řízení a jejich řešení.

Rámcové rozhodnutí Rady 2009/829/SVV ze dne 23. října 2009 o uplatňování zásady vzájemného uznávání na rozhodnutí o opatřeních dohledu jakožto alternativy zajišťovací vazby mezi členskými státy Evropské unie.

Rámcové rozhodnutí Rady 2009/299/SVV ze dne 26. února 2009, kterým se mění rámcová rozhodnutí 2002/584/SVV, 2005/214/SVV, 2006/783/SVV, 2008/909/SVV a 2008/947/SVV a kterým se posilují procesní práva osob a podporuje uplatňování zásady vzájemného uznávání rozhodnutí na rozhodnutí vydaná v soudním jednání, kterého se dotyčná osoba nezúčastnila osobně.

Rozhodnutí Rady 2009/426/SVV ze dne 16. prosince 2008 o posílení Eurojustu a o změně rozhodnutí 2002/187/SVV o zřízení Evropské jednotky pro soudní spolupráci (Eurojust) za účelem posílení boje proti závažné trestné činnosti.

Rozhodnutí Rady 2008/976/SVV ze dne 16. prosince 2008 o Evropské soudní síti.

Rámcové rozhodnutí Rady 2008/947/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o uplatňování zásady vzájemného uznávání na rozsudky a rozhodnutí o probaci za účelem dohledu nad probačními opatřeními a alternativními tresty.

Rámcové rozhodnutí Rady 2008/909/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o uplatňování zásady vzájemného uznávání rozsudků v trestních věcech, které ukládají trest odnětí svobody nebo opatření spojená se zbavením osobní svobody, za účelem jejich výkonu v Evropské unii.

Rámcové rozhodnutí Rady 2006/960/SVV ze dne 18. prosince 2006 o zjednodušení výměny operativních a jiných informací mezi donucovacími orgány členských států Evropské unie.

Rámcové rozhodnutí Rady 2006/783/SVV ze dne 6. října 2006 o uplatňování zásady vzájemného uznávání příkazů ke konfiskaci.

Rámcové rozhodnutí Rady 2005/214/SVV ze dne 24. února 2005 o uplatňování zásady vzájemného uznávání peněžitých trestů a pokut.

Rámcové rozhodnutí Rady 2005/212/SVV ze dne 24. února 2005 o konfiskaci výnosů a majetku z trestné činnosti a nástrojů trestné činnosti.

Rozhodnutí Rady 2005/211/SVV ze dne 24. února 2005 o zavedení některých nových funkcí v Schengenském informačním systému, včetně boje proti terorismu.

Rámcové rozhodnutí Rady 2003/577/SVV ze dne 22. července 2003 o výkonu příkazů k zajištění majetku nebo důkazních prostředků v Evropské unii.

Rámcové rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy.

Rámcové rozhodnutí Rady 2002/465/SVV ze dne 13. června 2002 o společných vyšetřovacích týmech.

~~Rozhodnutí Rady 2002/187/SVV ze dne 28. února 2002 o zřízení Evropské jednotky pro soudní spolupráci (Eurojust) za účelem posílení boje proti závažné trestné činnosti.~~

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/99/EU ze dne 13. prosince 2011 o evropském ochranném příkazu.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/41/EU ze dne 3. dubna 2014 o evropském vyšetřovacím příkazu v trestních věcech.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1727 ze dne 14. listopadu 2018 o Agentuře Evropské unie pro justiční spolupráci v trestních věcech (Eurojust) a o nahrazení a zrušení rozhodnutí Rady 2002/187/SVV.

§ 4

Záruka vzájemnosti

(1) Není-li mezinárodní justiční spolupráce mezi Českou republikou a cizím státem upravena mezinárodní smlouvou, vyhoví justiční orgán žádosti cizozemského orgánu o mezinárodní justiční spolupráci pouze tehdy, poskytne-li cizí stát ujištění o vzájemnosti, které ministr spravedlnosti přijme, nebo pokud cizí stát dříve přijal ujištění o vzájemnosti ze strany České republiky v obdobném případě. Vyžádání ujištění o vzájemnosti od cizího státu zajistí ministerstvo.

(2) Podmiňuje-li cizí stát vyhovění žádosti o mezinárodní justiční spolupráci ujištěním o vzájemnosti, poskytne je ministr spravedlnosti po zvážení všech rozhodných skutečností; v přípravném řízení tak činí na návrh Nejvyššího státního zastupitelství.

(3) Ujištění o vzájemnosti může ministr spravedlnosti přijmout nebo poskytnout pouze ~~po dohodě s Ministerstvem~~ **vyjádření Ministerstva** zahraničních věcí a v případě, že se takové ujištění týká i druhu mezinárodní justiční spolupráce, pro který je ústředním orgánem Nejvyšší státního zastupitelství, rovněž po dohodě s Nejvyšším státním zastupitelstvím.

(4) Ministr spravedlnosti může udělit souhlas s doručováním písemností adresátům v České republice cizozemskými orgány přímo prostřednictvím provozovatele poštovních služeb pouze, pokud cizozemský orgán zaručí vzájemnost, a to ~~po dohodě s Ministerstvem zahraničních věcí~~ **avyjádření Ministerstvazahraníčních věcí a po dohodě s** Nejvyšším státním zastupitelstvím. Na základě ~~takového souhlasu~~ **takového vyjádření a dohody** vydá ministr spravedlnosti prohlášení o vzájemnosti, ve kterém se uvede rozsah souhlasu a podmínky, za kterých byl udělen, zejména že doručované písemnosti nesmí obsahovat pohrůžku donucením.

(5) Pokud v obdobném případě již byla dříve přijata záruka vzájemnosti ze strany cizího státu a nejsou-li pochybnosti o jejím dodržování, není další záruky vzájemnosti zapotřebí.

(6) Pro postupy uvedené v části páté se odstavce 1 až 5 neujímají, nestanoví-li tento zákon jinak.

§ 10

Přebírání a předávání osob a věcí

(1) Osobu předávanou v rámci mezinárodní justiční spolupráce do České republiky z cizího státu převezme od cizozemského orgánu Policie České republiky a předá ji zařízení pro výkon ochranného opatření nebo nejbližší vazební věznici, pokud tento zákon nestanoví jinak. O umístění této osoby do takového zařízení nebo věznice informuje věznice nebo zařízení bez odkladu příslušný soud a státního zástupce, který vykonává ve věznici nebo

zařízení dozor, a je-li osoba umístěna do věznice nebo zařízení ve stadiu přípravného řízení podle trestního řádu, také státního zástupce, který vykonává dozor nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení. V souvislosti s převzetím této osoby se převezmou od cizozemského orgánu také věci náležející této osobě a věci, včetně listin, související s úkonem mezinárodní justiční spolupráce, pro který je osoba přebírána, je-li to možné; jinak se postupuje podle odstavce 3.

(2) Osobu předávanou do cizího státu převezme Policie České republiky od věznice nebo zařízení pro výkon ochranného opatření a předá ji cizozemskému orgánu. V souvislosti s předáním této osoby předá Policie České republiky cizozemskému orgánu i věci náležející této osobě a věci, včetně listin, související s úkonem mezinárodní justiční spolupráce, pro který je osoba předávána.

(3) Policie České republiky předá cizozemskému orgánu nebo od něj převezme věc související s úkonem mezinárodní justiční spolupráce, pokud ji není možné nebo vhodné zaslat prostřednictvím provozovatele poštovních služeb nebo předat jiným způsobem. Policie České republiky obdobně zajistí průvoz věci přes území České republiky, včetně jejího převzetí a předání cizozemskému orgánu.

(4) Má-li být z cizího státu vyhoštěna nebo jinak předána podle právního řádu tohoto státu osoba, na kterou byl soudem vydán příkaz k zadržení, příkaz k zatčení nebo příkaz k dodání do výkonu trestu nebo ohledně níž byly učiněny soudem úkony směřující k jejímu dodání do výkonu ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, a cizí stát je ochoten tuto osobu předat do České republiky, aniž by rozhodl o jejím vydání, postupuje se při převzetí takové osoby přiměřeně podle § 83 odst. 1 ~~věty první a třetí~~, anebo může Policie České republiky cizímu státu, ~~jehož orgány takovou osobu na území České republiky předaly, uhradit náklady spojené s jejím předáním~~ **uhradit náklady spojené s předáním takové osoby, pokud ji orgány tohoto cizího státu předaly do České republiky nebo se o to pokusily, avšak předání takové osoby brání okolnosti tímto cizím státem neovlivnitelné.** Pro tyto účely může justiční nebo ústřední orgán poskytovat cizozemskému orgánu nezbytné informace, včetně osobních údajů a překladů písemností.

(5) Osoba, která se podle tohoto zákona předává cizozemskému orgánu nebo která se od cizozemského orgánu přebírá, nemusí být pro účely překročení státní hranice vybavena cestovním dokladem.

§ 11

Náklady mezinárodní justiční spolupráce

(1) Náklady vzniklé orgánům České republiky při provádění úkonů mezinárodní justiční spolupráce nese Česká republika.

(2) Pokud mezinárodní smlouva umožňuje úhradu nákladů uvedených v odstavci 1 nebo jejich částí cizím státem, nebo je-li to ve vzájemných vztazích mezi Českou republikou a cizím státem v rámci mezinárodní justiční spolupráce obvyklé, ~~předloží justiční orgán ministerstvu vyčíslení těchto nákladů a jejich odůvodnění, jakož i další potřebné údaje za účelem uplatnění jejich úhrady u cizího státu. Ministerstvo na základě vyčíslení~~ **justiční orgán, který vyřídil žádost cizozemského orgánu o mezinárodní justiční spolupráci, a není-li účetní jednotkou, účetní jednotka, pod kterou spadá,** požádá cizí stát o úhradu vzniklých nákladů, s výjimkou případů, kdy uplatnění jejich úhrady považuje za neúčelné nebo z jiných důvodů nevhodné.

(3) Náklady vzniklé cizímu státu na základě žádosti justičního orgánu o mezinárodní justiční spolupráci, jejichž úhradu cizí stát uplatnil v souladu s mezinárodní smlouvou nebo i bez takové mezinárodní smlouvy, je-li to ve vzájemných vztazích mezi Českou republikou a cizím státem v rámci mezinárodní justiční spolupráce obvyklé, uhradí Česká republika. Náklady, které vznikly cizímu státu při průvozu osoby nebo věci jeho územím z jiného státu do České republiky na základě žádosti justičního orgánu, jejichž úhradu tento stát žádá, uhradí Česká republika. Úhradu nákladů provede **ministerstvo justiční orgán, který podal žádost o mezinárodní justiční spolupráci, a není-li účetní jednotkou, účetní jednotka, pod kterou spadá.**

(4) Ustanoveními odstavců 1 až 3 není dotčeno oprávnění požadovat úhradu nákladů po odsouzeném; v takovém případě se při správě placení nákladů postupuje podle daňového řádu.

§ 12

Překlady

(1) Justiční orgán zajistí překlad žádosti o mezinárodní justiční spolupráci a jejích příloh do cizího jazyka.

(2) Překlad rozhodnutí nebo jiné písemnosti zaslané z cizího státu na základě žádosti orgánu České republiky o mezinárodní justiční spolupráci do českého jazyka zajistí orgán, který jej potřebuje pro svůj postup v trestním řízení.

~~(3) Neobdrží-li orgán České republiky žádost cizozemského orgánu o mezinárodní justiční spolupráci a její přílohy v českém jazyce nebo s překladem do českého jazyka, takový překlad si vyžádá od cizího státu. Nelze-li jej vyžádat, zajistí překlad orgán, který jej potřebuje pro svůj postup podle tohoto zákona.~~

(3) Neobdrží-li orgán České republiky žádost cizozemského orgánu o mezinárodní justiční spolupráci a její přílohy v českém jazyce nebo s překladem do českého jazyka, takový překlad si vyžádá od cizího státu, nestanoví-li mezinárodní smlouva, že cizí stát není povinen překlad poskytnout, nebo není-li zaručena vzájemnost, pokud jde o nevyžadování překladů. Nezašle-li cizí stát překlad ve stanovené lhůtě, aniž by uvedl podstatné důvody, pro které tak neučinil, orgán České republiky žádost odmítne. Na tyto následky musí být cizí stát upozorněn.

(4) Stanoví-li mezinárodní smlouva, že cizí stát není povinen překlad poskytnout, nebo je-li zaručena vzájemnost, pokud jde o nevyžadování překladů, zajistí překlad orgán České republiky, který jej potřebuje pro svůj postup podle tohoto zákona.

§ 15

(1) Ustanovení tohoto dílu se nevztahují na předávání osobních údajů s Evropským policejním úřadem, Evropskou jednotkou pro justiční spolupráci zřízenou právním **Agenturou Evropské unie pro justiční spolupráci v trestních věcech** zřízenou přímo použitelným předpisem Evropské unie²⁾ (dále jen "Eurojust") nebo prostřednictvím informačního systému vytvořeného členskými státy, které se na základě schengenských předpisů účastní schengenské spolupráce, a přidruženými státy (dále jen "Schengenský informační systém"). Tento díl se nevztahuje na předávání osobních údajů na základě mezinárodních smluv.

(2) Není-li pro jiný členský stát závazný právní předpis Evropské unie upravující ochranu fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem

prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů⁵²⁾, použijí se vůči němu § 18 a 19.

(3) Hovoří-li se v této hlavě o předání osobních údajů, rozumí se tím jejich předání nebo zpřístupnění.

²⁾Rozhodnutí Rady 2002/187/SVV ze dne 28. února 2002 o zřízení Evropské jednotky pro soudní spolupráci (Eurojust) za účelem posílení boje proti závažné trestné činnosti.

²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1727.

⁵²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV.

§ 21

Národní člen

(1) Českou republiku v Eurojustu zastupuje národní člen Eurojustu (dále jen "národní člen"). Národní člen je dočasně přidělen k Eurojustu.

(2) Národního člena jmenuje s jeho souhlasem na návrh nejvyššího státního zástupce ministr spravedlnosti z řad státních zástupců přidělených k výkonu funkce k Nejvyššímu státnímu zastupitelství, kteří svými odbornými a jazykovými znalostmi a zkušenostmi dávají záruky řádného výkonu této funkce, a na návrh nejvyššího státního zástupce jej odvolává.

~~(3) Délka funkčního období národního člena je 4 roky, do funkce jej lze jmenovat i opakovaně. Byl-li národní člen zvolen prezidentem nebo viceprezidentem Eurojustu a zbývající část jeho funkčního období národního člena je kratší než doba, na kterou byl zvolen, prodlužuje se funkční období národního člena tak, že skončí současně s ukončením výkonu funkce prezidenta nebo viceprezidenta Eurojustu.~~

~~(4) O odvolání národního člena z jeho funkce před skončením stanoveného funkčního období a o jeho důvodech ministr spravedlnosti předem informuje Radu Evropské unie.~~

§ 22

Zástupce a asistent národního člena

(1) Na plnění povinností a výkonu pravomocí národního člena se podílí zástupce a případně i asistent národního člena.

(2) Zástupce národního člena plní jeho úkoly a vykonává jeho pravomoci v době jeho nepřítomnosti, jinak je oprávněn jednat jménem národního člena v rozsahu jím uděleného pověření. Zástupce národního člena jmenuje s jeho souhlasem na návrh nejvyššího státního zástupce ministr spravedlnosti z řad státních zástupců přidělených k výkonu funkce k Nejvyššímu státnímu zastupitelství, kteří svými odbornými a jazykovými znalostmi a zkušenostmi dávají záruky řádného výkonu této funkce, a na návrh nejvyššího státního zástupce jej odvolává. ~~Délka funkčního období zástupce národního člena je 4 roky, do funkce jej lze jmenovat i opakovaně.~~ Zástupce národního člena je dočasně přidělen k Eurojustu.

(3) Asistent národního člena jej může zastupovat v době jeho nepřítomnosti nebo jednat jeho jménem pouze v případě, že je státním zástupcem nebo soudcem, a na základě pověření uděleného národním členem. Asistenta národního člena jmenuje s jeho souhlasem na návrh

národního člena ministr spravedlnosti z řad soudců nebo zaměstnanců soudu, státních zástupců nebo jiných zaměstnanců státního zastupitelství, nebo zaměstnanců ministerstva, kteří svými odbornými a jazykovými znalostmi a zkušenostmi dávají záruky řádného výkonu této funkce, a na návrh národního člena jej odvolává. ~~Délka funkčního období asistenta národního člena je 4 roky, do funkce jej lze jmenovat i opakovaně.~~ **Funkční období asistenta národního člena trvá 5 let a lze ho jednou opakovat.**

§ 25

Národní korespondentzpravodaj

(1) Národní korespondentzpravodaj poskytuje národnímu členovi informace potřebné pro výkon jeho činnosti v Eurojustu a vyměňuje si s ním důležité poznatky v oblasti, pro kterou byl jmenován.

(2) Národního korespondentzpravodaje pro Eurojust, národního korespondentzpravodaje pro terorismus a případně pro jiné oblasti jmenuje s jejich souhlasem a na návrh národního člena

- a) ministr spravedlnosti z řad soudců nebo zaměstnanců ministerstva,
- b) nejvyšší státní zástupce z řad státních zástupců,
- c) policejní prezident z řad příslušníků Policie České republiky.

(3) Ten, kdo jmenuje národního korespondentzpravodaje podle odstavce 2, jej na návrh národního člena také odvolává.

§ 26

Společný kontrolní orgán Eurojustu

~~Soudce do seznamu soudců, kteří mohou zasedat ve společném kontrolním orgánu Eurojustu jako členové nebo jako soudci ad hoc, jmenuje s jeho souhlasem na návrh předsedy Nejvyššího soudu ministr spravedlnosti z řad soudců Nejvyššího soudu a na návrh předsedy Nejvyššího soudu jej odvolává. Délka jeho funkčního období je 3 roky, do funkce jej lze jmenovat i opakovaně.~~

§ 27

Národní koordinační systém Eurojustu

(1) Národní koordinační systém Eurojustu je na území České republiky tvořen

- a) národními korespondentzpravodaji,
- b) až 3 osobami, které jsou kontaktními body Evropské justiční sítě³⁾ a které byly se svým souhlasem určeny členy Národního koordinačního systému Eurojustu národním korespondentemzpravodajem pro Evropskou justiční síť,
- c) osobami, které jsou členy nebo kontaktními body sítí vytvořených pro účely justiční spolupráce v trestních věcech mezi členskými státy.

(2) ~~Národní koordinační systém Eurojustu usnadňuje plnění úkolů Eurojustu v České republice zejména tím, že~~

- a) zajišťuje řádné a včasné poskytování informací Eurojustu,

- b) ~~napomáhá při určování případů spadajících do působnosti Eurojustu, nebo případů, ve kterých má Evropská justiční síť poskytnout orgánům činným v trestním řízení potřebnou součinnost,~~
- e) ~~poskytuje národnímu členovi součinnost při zjišťování orgánů příslušných k vyřízení žádostí o mezinárodní justiční spolupráci,~~
- d) ~~spolupracuje s Národní jednotkou Evropského policejního úřadu.~~

~~(3) Za řádné fungování národního koordinačního systému Eurojustu v České republice odpovídá národní korespondent pro Eurojust.~~

~~(4) Osoby uvedené v odstavci 1 písm. a) a b) mají a osoby uvedené v odstavci 1 písm. c) mohou mít přístup do elektronického registru spisů Eurojustu⁴⁾.~~

³⁾ Rozhodnutí Rady 2008/976/SVV ze dne 16. prosince 2008 o Evropské soudní síti.

⁴⁾ Čl. 16b rozhodnutí Rady 2009/426/SVV ze dne 16. prosince 2008 o posílení Eurojustu a o změně rozhodnutí 2002/187/SVV o zřízení Evropské jednotky pro soudní spolupráci (Eurojust) za účelem posílení boje proti závažné trestné činnosti.

§ 28

~~(1) Spolupráce mezi Eurojustem a Českou republikou se uskutečňuje prostřednictvím národního člena. V naléhavých případech lze národního člena kontaktovat i prostřednictvím stálé služby Eurojustu⁵⁾.~~

~~(2) Orgány činné v trestním řízení a národní člen se vzájemně stýkají přímo.~~

~~(3) Je-li to třeba pro účely koordinace trestních řízení, zajištění vzájemné informovanosti a spolupráce s jinými státy nebo s Evropskou unií, státní zástupce nebo soud může požádat prostřednictvím národního člena Eurojust o poskytnutí potřebné spolupráce.~~

~~(4) Požádá-li národní člen pro účely plnění svých úkolů orgány činné v trestním řízení o součinnost, poskytnou mu ji bez zbytečného odkladu; stejně tak poskytne národní člen potřebnou součinnost těmto orgánům pro účely trestního řízení.~~

~~(5) Národní člen může informace poskytnuté orgány činnými v trestním řízení předat ostatním národním členům nebo cizozemským orgánům, je-li to potřebné k plnění jejich úkolů.~~

⁵⁾ Čl. 5a rozhodnutí Rady 2009/426/SVV ze dne 16. prosince 2008 o posílení Eurojustu a o změně rozhodnutí 2002/187/SVV o zřízení Evropské jednotky pro soudní spolupráci (Eurojust) za účelem posílení boje proti závažné trestné činnosti.

§ 29

Pravomoci národního člena

~~(1) Národní člen je pro účely plnění úkolů v Eurojustu oprávněn~~

~~a) nahlížet do spisu vedeného pro účely trestního řízení,~~

~~b) žádat o vydání opisu z evidence Rejstříku trestů,~~

- ~~e) získávat údaje z centrální evidence stíhaných osob vedené podle zákona o státním zastupitelství,~~
- ~~d) získávat informace zpracovávané v policejních evidencích podle zákona o Policii České republiky,~~
- ~~e) získávat údaje z evidence osob ve výkonu zabezpečovací detence, vazby a výkonu trestu odnětí svobody vedené podle zákona o Vězeňské službě a justiční stráži České republiky,~~
- ~~f) získávat informace z rejstříků věcí vedených soudy a státními zastupitelstvími pro účely trestního řízení,~~
- ~~g) v rámci mezinárodní justiční spolupráce zasílat do členských států a do třetích států, které uzavřely s Eurojustem dohodu o spolupráci, a přijímat z těchto států žádosti a rozhodnutí, případně i jiné související listiny,~~
- ~~h) koordinovat vyřizování žádostí o mezinárodní justiční spolupráci,~~
- ~~i) žádat soud a v přípravném řízení státního zástupce o informace o stavu vyřizování žádosti o mezinárodní justiční spolupráci, žádat je o odstranění průtahů a stanovit státnímu zástupci lhůtu pro vyřízení takové žádosti,~~
- ~~j) účastnit se společného vyšetřovacího týmu.~~

~~(2) V naléhavých případech může národní člen pro účely mezinárodní justiční spolupráce na základě a v mezích písemného pověření státního zástupce vykonávajícího dozor nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení nebo předsedy senátu v řízení před soudem zpracovat nebo doplnit žádost o právní pomoc. Pověření musí v míře nezbytné pro zpracování nebo doplnění žádosti o právní pomoc obsahovat náležitosti uvedené v § 41 odst. 1.~~

(1) Kromě pravomocí stanovených přímo použitelným předpisem Evropské unie, kterým byl Eurojust zřízen²⁾, je národní člen pro účely plnění úkolů v Eurojustu oprávněn

- a) nahlížet do spisu vedeného pro účely trestního řízení,**
- b) žádat o vydání opisu z evidence Rejstříku trestů a opisu z evidence přestupků vedené Rejstříkem trestů,**
- c) získávat údaje z centrální evidence stíhaných osob vedené podle zákona o státním zastupitelství,**
- d) získávat informace zpracovávané v policejních evidencích podle zákona o Policii České republiky,**
- e) získávat údaje z evidence osob ve výkonu zabezpečovací detence, vazby a výkonu trestu odnětí svobody vedené podle zákona o Vězeňské službě a justiční stráži České republiky,**
- f) získávat informace z rejstříků věcí vedených soudy a státními zastupitelstvími pro účely trestního řízení a**
- g) žádat soud a v přípravném řízení státního zástupce o informace o stavu vyřizování žádosti o mezinárodní justiční spolupráci, žádat je o odstranění průtahů a stanovit státnímu zástupci lhůtu pro vyřízení žádosti o mezinárodní justiční spolupráci.**

(2) Národní člen může justičnímu orgánu navrhnout, aby podal nebo vyřídil žádost o mezinárodní justiční spolupráci. Justiční orgán takový návrh posoudí bez zbytečného odkladu.

- (3) Ministerstvo vnitra poskytuje národnímu členovi pro účely plnění úkolů v Eurojustu
- a) ze základního registru obyvatel referenční údaje o subjektech údajů,
 - b) z agendového informačního systému evidence obyvatel údaje o obyvatelích,
 - c) z registru rodných čísel údaje o fyzických osobách, kterým bylo přiděleno rodné číslo, avšak nejsou uvedeny v písmenu b).

(4) Údaje uvedené v odstavci 3 se národnímu členovi poskytují ve stejném rozsahu jako státnímu zastupitelství podle zákona o státním zastupitelství. Pokud je to technicky možné, poskytují se tyto údaje v elektronické podobě způsobem umožňujícím dálkový přístup.

§ 30

Výměna informací s národním členem

~~(1) Orgány činné v trestním řízení poskytnou národnímu členovi bez zbytečného odkladu informace nezbytné k plnění úkolů Eurojustu; poskytnutí takových informací se považuje za žádost o součinnost Eurojustu pouze, je-li to orgánem činným v trestním řízení výslovně uvedeno. Tyto informace je možné předat ostatním národním členům nebo cizozemským orgánům, je-li to potřebné k plnění jejich úkolů.~~

~~(2) Soud a v přípravném řízení státní zástupce informují národního člena zejména o případech, jež se přímo dotýkají nejméně 3 členských států a nejméně 2 členským státům byly zaslány žádosti o mezinárodní justiční spolupráci, a~~

~~a) jedná se o skutek, za který lze uložit nepodmíněný trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně 5 let nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody a který spočívá v některém z těchto jednání:~~

- ~~1. obchod s lidmi,~~
- ~~2. pohlavní zneužívání dětí a dětská pornografie,~~
- ~~3. nedovolený obchod s omamnými a psychotropními látkami,~~
- ~~4. nedovolený obchod se zbraněmi, střelivem a výbušninami,~~
- ~~5. korupce,~~
- ~~6. podvod, který postihuje zájmy Evropských společenství ve smyslu Úmluvy ze dne 26. července 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství,~~
- ~~7. padělání eura,~~
- ~~8. legalizace výnosů z trestné činnosti,~~
- ~~9. útok proti informačnímu systému,~~

~~b) skutková zjištění nasvědčují tomu, že skutek byl spáchán organizovanou zločineckou skupinou, nebo~~

~~c) mohou mít závažný přeshraniční rozměr nebo dopad na úrovni Evropské unie nebo se mohou dotýkat i jiných členských států.~~

~~(3) Soud a v přípravném řízení státní zástupce dále informují národního člena zejména o~~

~~a) vytvoření společného vyšetřovacího týmu a výsledcích jeho činnosti,~~

- b) případě, kdy jsou proti téže osobě vedena o témže skutku souběžně trestní řízení v České republice a v jednom nebo více jiných členských státech, anebo se lze oprávněně domnívat, že takový případ nastane;
- e) sledovaných zásilkách dotýkajících se nejméně 3 států, z nichž nejméně 2 jsou členskými státy; a
- d) opakovaných odmítnutích nebo obtížích při vyřizování žádostí o mezinárodní justiční spolupráci.

(4) Informace se národnímu členovi neposkytnou, pokud by tím došlo k ohrožení podstatných národních bezpečnostních zájmů nebo bezpečnosti osob.

(5) Národní člen bez zbytečného odkladu informuje příslušný orgán činný v trestním řízení o výsledku zpracování jím poskytnutých informací a vyrozumí jej o souvisejících případech, které jsou Eurojustem evidovány.

§ 31

Spolupráce s Eurojustem

(1) Byl-li příslušný orgán činný v trestním řízení požádán Eurojustem o zahájení trestního řízení v určité věci, převzetí trestního řízení nebo trestního oznámení z jiného členského státu nebo o jejich předání do jiného členského státu, koordinování svého postupu s příslušnými orgány jiného členského státu, vytvoření společného vyšetřovacího týmu nebo o poskytnutí informací nezbytných k plnění jeho úkolů, přičemž jde o případ, kdy Eurojust vykonává svou pravomoc prostřednictvím kolegia Eurojustu, vyřídí takovou žádost bez zbytečného odkladu. Není-li žádost Eurojustu odůvodněna, vyzve jej orgán činný v trestním řízení k neprodlenému doplnění důvodů. Odmítne-li žádosti vyhovět, uvede důvody takového postupu s výjimkou případů, kdy by jejich uvedení ohrozilo podstatné národní bezpečnostní zájmy nebo bezpečnost osob.

(2) Jde-li o případ, kdy Eurojust vykonává svou pravomoc prostřednictvím národního členu a požádá orgán činný v trestním řízení o úkony uvedené v odstavci 1 nebo o provedení úkonu v trestním řízení, postupuje se obdobně podle odstavce 1.

(3) Nelze-li případy uvedené v § 30 odst. 3 písm. b) nebo d) vyřešit dohodou dotčených členských států ani prostřednictvím jejich národních členů, národní člen na základě vyrozumění státního zástupce nebo soudu nebo i bez takového vyrozumění požádá kolegium Eurojustu o stanovisko, které zašle příslušnému státnímu zástupci nebo soudu. Nesouhlasí-li státní zástupce nebo soud se stanoviskem kolegia Eurojustu, bez zbytečného odkladu o tom informuje národního členu s uvedením důvodů takového nesouhlasu; důvody není třeba uvádět v případech, kdy by jejich uvedení ohrozilo podstatné národní bezpečnostní zájmy nebo bezpečnost osob.

§ 32

Ochrana osobních údajů

(1) Orgán činný v trestním řízení nebo národní korespondent, který předal Eurojustu osobní údaje, požádá Eurojust o jejich opravu nebo výmaz, zjistí-li, že předané osobní údaje jsou nepřesné.

(2) Osoba, jejíž osobní údaje jsou zpracovávány Eurojustem, může prostřednictvím Nejvyššího státního zastupitelství bezplatně požádat Eurojust o informaci o zpracování svých

~~osobních údajů. Zjistí-li tato osoba nebo se domnívá, že zpracovávané osobní údaje jsou nepřesné s ohledem na účel zpracování nebo jsou zpracovávány v rozporu s právním předpisem Evropské unie 2), může prostřednictvím Nejvyššího státního zastupitelství požadovat, aby Eurojust odstranil takto vzniklý stav, zejména aby osobní údaje blokoval, provedl jejich opravu, doplnění nebo likvidaci.~~

~~(3) Nejvyšší státní zastupitelství žádosti uvedené v odstavci 2 neprodleně postoupí Eurojustu.~~

~~(4) Nesouhlasí-li osoba uvedená v odstavci 2 se způsobem vyřízení své žádosti, může do 30 dnů od doručení rozhodnutí o takové žádosti předložit věc k přezkoumání společnému kontrolnímu orgánu Eurojustu²⁾.~~

~~(5) Nárok na náhradu škody způsobené Eurojustem uplatňuje osoba, jejíž údaje jsou zpracovávány Eurojustem, ve státě, ve kterém má Eurojust sídlo.~~

§ 34

(1) Úkoly plynoucí ze zapojení České republiky do Evropské justiční sítě³⁾ plní kontaktní body a technický ~~korespondent~~**zpravodaj** pro Evropskou justiční síť. Orgány činné v trestním řízení a ministerstvo jsou jim povinny v rámci svých pravomocí za tímto účelem poskytnout součinnost.

(2) Osoby, které jsou kontaktními body Evropské justiční sítě, jmenuje s jejich souhlasem a odvolává ministr spravedlnosti z řad soudců, státních zástupců nebo zaměstnanců ministerstva, přičemž přihlédne k jejich odborným a jazykovým znalostem a zkušenostem. U státních zástupců tak činí na návrh nejvyššího státního zástupce.

(3) Z osob, které jsou kontaktními body, ministr spravedlnosti jmenuje s jeho souhlasem a odvolává národního ~~korespondent~~**zpravodaj** pro Evropskou justiční síť.

§ 45

~~Příslušný orgán činný v trestním řízení může vydat rozhodnutí o úkonech uvedených v § 47 trestního řádu a hlavě čtvrté oddílech čtvrtém až sedmém trestního řádu i v případě, že úkon má být proveden mimo území České republiky a jeho provedení nelze dosáhnout bez tohoto rozhodnutí.~~

§ 45

(1) Má-li být mimo území České republiky proveden úkon uvedený v části první hlavě čtvrté oddílech čtvrtém až sedmém trestního řádu nebo v § 158d trestního řádu, k jehož provedení v České republice je zapotřebí vydat příkaz, povolení nebo usnesení, proti kterému není přípustná stížnost, anebo udělit souhlas, může příslušný justiční orgán vydat takový příkaz, povolení nebo usnesení nebo udělit takový souhlas, nelze-li provedení úkonu dosáhnout bez jeho vydání nebo udělení.

(2) Má-li být mimo území České republiky zajištěna věc nebo majetek a k zajištění věci nebo majetku v České republice je třeba vydat rozhodnutí, proti kterému je přípustná stížnost, justiční orgán vydá takové rozhodnutí vždy. Osobě, již má být zajištěna věc nebo majetek, se rozhodnutí doručí až po provedení zajištění nebo po nevyhovění žádosti o jeho provedení cizozemským orgánem. Obdobně podle věty první postupuje justiční orgán také v případě, že rozhoduje o zrušení zajištění, omezení

zajištění nebo povolení provedení úkonu se zajištěnou věcí nebo majetkem anebo o jiném úkonu se zajištěnou věcí nebo majetkem.

§ 46

Žádá-li justiční orgán cizozemský orgán o provedení úkonu právní pomoci a cizozemský orgán považuje náklady spojené s provedením požadovaného úkonu za nepřiměřené jeho účelu nebo z jiných důvodů, ~~na základě žádosti justičního orgánu dohodne ministerstvo~~ **dohodne justiční orgán a není-li účetní jednotkou, účetní jednotka, pod kterou spadá,** s cizozemským orgánem, jak budou tyto náklady uhrazeny, nebo jiné vhodné opatření.

§ 47

(1) Právní pomoc lze cizozemskému orgánu poskytnout pouze, je-li v cizím státu vedeno trestní řízení a pro účely tohoto řízení.

(2) Právní pomoc spočívající v

- a) provedení úkonů podle hlavy čtvrté oddílů čtvrtého a pátého trestního řádu,
- b) zajištění výkonu trestu propadnutí majetku, výkonu peněžitého trestu nebo výkonu zabránění části majetku podle hlavy dvacáté první oddílu pátého a sedmého trestního řádu,
- c) zajištění nároku poškozeného podle hlavy druhé oddílu sedmého trestního řádu,
- d) zadržení a otevření zásilky a její záměně podle hlavy čtvrté oddílu šestého trestního řádu,
- e) sledování zásilky podle § 65,
- f) odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu podle hlavy čtvrté oddílu sedmého trestního řádu nebo v přeshraničním odposlechu podle § 64,
- g) vyšetření duševního stavu podle § 116 odst. 2 trestního řádu,
- h) použití operativně pátracích prostředků podle § 158b až 158f trestního řádu, ~~nebo~~
- i) skrytém vyšetřování podle § 59 až 61, **nebo**
- j) přeshraničním sledování podle § 63,**

lze cizozemskému orgánu poskytnout pouze v souvislosti s činem, který by byl trestný i podle práva České republiky.

§ 48a

Příslušnost soudu k úkonům v přípravném řízení

Je-li v cizím státu vedeno přípravné řízení, je k provedení úkonu potřebného pro účely vyřízení žádosti o právní pomoc příslušný okresní soud v sídle krajského soudu, u něhož působí krajské státní zastupitelství příslušné k vyřízení žádosti cizozemského orgánu o právní pomoc; v případě Městského soudu v Praze Obvodní soud pro Prahu 1, v případě Krajského soudu v Praze Okresní soud Praha-východ, v případě Krajského soudu v Plzni Okresní soud Plzeň-město a v případě Krajského soudu v Brně Městský soud v Brně. Dojde-li k odnětí a přikázání věci jinému krajskému státnímu zastupitelství nebo k postupu podle § 48 odst. 6, příslušnost soudu se nemění.

§ 52

Doručení písemnosti

(1) Adresátovi v České republice je možné doručit písemnost, která je vyhotovena v jazyce, o němž lze vzhledem k okolnostem případu předpokládat, že mu adresát rozumí, anebo písemnost, k níž je připojen překlad do tohoto jazyka.

(2) Není-li písemnost vyhotovena v jazyce podle odstavce 1 nebo není-li k ní připojen překlad do tohoto jazyka, vyžádá se překlad písemnosti od cizozemského orgánu a cizozemský orgán se současně upozorní, že jinak bude písemnost bez překladu adresátovi doručena pouze za podmínek uvedených ve větě ~~čtvrté~~ **poslední**. Stanoví-li mezinárodní smlouva, že cizozemský orgán není povinen překlad písemnosti zajistit, ~~zajistí~~ **je-nebo je-li zaručena vzájemnost, pokud jde o nevyžadování překladů, zajistí překlad** justiční orgán, který je příslušný k vyřízení žádosti cizozemského orgánu o právní pomoc. Překlad písemnosti není zapotřebí, pokud adresát po poučení o možnosti odmítnout převzetí písemnosti v jazyce, kterému nerozumí, k níž není připojen překlad do jemu srozumitelného jazyka, prohlásí, že je ochoten písemnost převzít.

(3) Písemnost se adresátovi doručí podle ustanovení trestního řádu o doručování. Na základě výslovné žádosti cizozemského orgánu lze písemnost doručit do vlastních rukou nebo prostřednictvím justičního orgánu, který o doručení sepíše protokol. **Prostřednictvím justičního orgánu, který o doručení sepíše protokol, lze písemnost doručit též v případě uvedeném v odstavci 2 větě poslední.** V protokolu se kromě náležitostí podle § 55 odst. 1 trestního řádu uvede přesné označení doručované písemnosti.

(4) Cizozemský orgán může adresátovi v České republice doručit písemnost přímo prostřednictvím provozovatele poštovních služeb pouze, umožňuje-li to mezinárodní smlouva nebo s předchozím souhlasem ministra spravedlnosti podle § 4 odst. 4.

(5) Obsahuje-li doručovaná písemnost pohrůžku donucením, je taková pohrůžka na území České republiky neúčinná.

§ 55

Žádá-li cizozemský orgán o provedení úkonu právní pomoci na území České republiky a náklady spojené s provedením požadovaného úkonu by byly zjevně nepřiměřené jeho účelu, dohodne ~~ministerstvo~~ **justiční orgán a není-li účetní jednotkou, účetní jednotka, pod kterou spadá,** s cizozemským orgánem, jak budou tyto náklady uhrazeny, nebo jiné vhodné opatření.

§ 79

Podklady pro vyžádání z cizího státu

(1) Byl-li vydán příkaz k zadržení, příkaz k zatčení nebo příkaz k dodání do výkonu trestu nebo byly-li soudem učiněny úkony směřující k dodání osoby do výkonu ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody a nepodařilo-li se ji ve lhůtě jednoho roku od vydání příkazu nebo provedení uvedených úkonů zadržet, zatknout nebo dodat do výkonu takového trestu anebo ochranného opatření, předseda senátu požádá bez zbytečného odkladu ministerstvo o provedení opatření nezbytných pro její vyžádání z cizího státu; v přípravném řízení tak učiní soudce na návrh státního zástupce, který jej podá bez zbytečného odkladu po uplynutí téže lhůty. Lze-li důvodně předpokládat, že se osoba, o jejíž vyžádání jde, zdržuje

v cizím státu, je možné požádat ministerstvo o zajištění nezbytných úkonů i před uplynutím lhůty 1 roku.

(2) Žádost podle odstavce 1 se nepodá, jestliže

- a) lze předpokládat uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody kratšího než 4 měsíce nebo pouze jiného než nepodmíněného trestu odnětí svobody,
- b) nepodmíněný trest odnětí svobody, který má osoba, o jejíž vyžádání jde, vykonat, nebo jeho zbytek je kratší než 4 měsíce, ledaže tato osoba má vykonat též jiný nepodmíněný trest nebo jeho zbytek, jejich součet činí alespoň 4 měsíce a lze očekávat, že žádost podle odstavce 1 bude podána i pro tento jiný trest nebo jeho zbytek,
- c) vydáním osoby, o jejíž vyžádání jde, by vznikly České republice náklady nebo důsledky zjevně nepřiměřené veřejnému zájmu na trestním stíhání nebo výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody,
- d) vydáním by byla osobě, o jejíž vyžádání jde, způsobena újma zjevně nepřiměřená významu trestního řízení nebo následkům trestného činu, zejména s ohledem na její věk, zdravotní stav nebo rodinné poměry, nebo
- e) skutek je trestným činem, na který trestní zákon stanoví nepodmíněný trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby méně než 1 rok.

(3) Žádost podle odstavce 1 lze podat též pro skutek, u kterého je dána některá z překážek podle odstavce 2 písm. a) až c) a e), je-li podávána pro více skutků, z nichž alespoň u jednoho nebrání ustanovení odstavce 2 podání žádosti.

(4) V přípravném řízení soud vyrozumí státního zástupce o způsobu vyřízení jeho návrhu. Pokud návrhu nevyhoví, uvede současně důvody, pro které tak učinil.

(5) K žádosti podle odstavce 1 soud přiloží

- a) příkaz k zadržení, příkaz k zatčení, nebo příkaz k dodání do výkonu trestu,
- b) prohlášení o totožnosti osoby, o jejíž vyžádání jde, obsahující její jméno a příjmení, další osobní údaje umožňující její identifikaci a údaje o státní příslušnosti, popřípadě její popis, fotografii a otisky prstů,
- c) podrobné vyličení skutkového děje s přesným vyznačením doby, místa a způsobu spáchání,
- d) zákonné pojmenování trestného činu s doslovným zněním příslušných zákonných ustanovení, včetně stanovené trestní sazby pro daný trestný čin,
- e) doslovné znění ustanovení trestního zákona o promlčení trestní odpovědnosti nebo výkonu trestu, a pokud od spáchání trestného činu uplynula doba delší než 3 roky nebo od právní moci rozhodnutí, na jehož základě má být trest vykonán, doba delší než 5 let, uvedení úkonů, kterými došlo ke stavění nebo přerušení běhu promlčecí doby,
- f) opis z evidence Rejstříku trestů týkající se osoby, o jejíž vyžádání jde, a informaci, zda je proti této osobě vedeno v České republice jiné trestní řízení.

(6) Pro účely vyžádání osoby z cizího státu k výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody soud předá ministerstvu též stejnopisy nebo ověřené kopie rozhodnutí soudu prvního stupně s doložkou právní moci a rozhodnutí soudu druhého stupně, bylo-li vydáno. Pokud bylo rozhodnutí vydáno v řízení proti uprchlému nebo v nepřítomnosti osoby, o jejíž vyžádání jde, soud ministerstvu předá také vyličení způsobu zajištění práv obhajoby; jde-li o řízení proti

uprchlému, připojí také doslovné znění § 306a trestního řádu a ustanovení trestního zákona o promlčení trestní odpovědnosti.

(7) Byl-li uložen souhrnný trest, soud ministerstvu předá písemnosti uvedené v odstavci 5 písm. c) až e) a v odstavci 6 též ve vztahu k rozsudkům o všech sbíhajících se trestných činech, za které byl souhrnný trest uložen.

(8) Soud ministerstvu předá na jeho žádost další písemnosti potřebné k vyžádání osoby z cizího státu; k tomu státní zástupce poskytne nezbytnou součinnost.

(9) Ministerstvo určí formu, v jaké mají být písemnosti podle odstavců 5 až 8 soudem vyhotoveny a překladem do kterého jazyka mají být soudem opatřeny, lze-li předpokládat, že takovou formu nebo překlad bude vyžadovat cizí stát, nebo jsou-li zapotřebí pro účely mezinárodního pátrání.

(10) Dojde-li k pravomocnému odsouzení osoby, o jejíž vyžádání jde, k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v délce nejméně 4 měsíce nebo k pravomocnému uložení ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody a byla-li ohledně ní dříve podána žádost podle odstavce 1 za účelem vyžádání k trestnímu stíhání, nebo změni-li se rozhodné skutečnosti, které vedly k podání takové žádosti, zejména právní kvalifikace nebo skutkové okolnosti, podá soud ~~novou žádost~~ **aneprodleně novou žádost a současně** odvolá původní žádost; dojde-li ke změně rozhodných skutečností v přípravném řízení, učiní tak na návrh státního zástupce, který jej podá ~~bez zbytečného odkladu~~ **aneprodleně** poté, co k takové změně došlo. **Obdobně se postupuje, bylo-li osobě, o jejíž vyžádání jde a ohledně níž byla dříve podána žádost podle odstavce 1 na základě příkazu k zadržení, doručeno usnesení o zahájení trestního stíhání.**

§ 83

Postup po vydání osoby

(1) Osobu, kterou cizí stát vydal, převezme Policie České republiky. Jde-li o vydání k trestnímu stíhání, Policie České republiky ji bez odkladu dodá soudu za účelem postupu podle § 69 odst. 6 věty první, čtvrté a páté a odst. 7 trestního řádu, byl-li vydán příkaz k zatčení, nebo policejnímu orgánu za účelem postupu podle § 76a odst. 4 a 5 trestního řádu, byl-li vydán příkaz k zadržení. Jestliže je osoba vydávána k trestnímu stíhání na základě žádostí podle § 79 odst. 1 podaných více soudy, určí ministerstvo po vyjádření dotčených soudů, kterému orgánu má být dodána. Jde-li o vydání k výkonu trestu nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, Policie České republiky bez odkladu dodá osobu nejbližší věznicí nebo zařízení pro výkon ochranného opatření.

(2) Převoz osoby z cizího státu do České republiky zajistí Policie České republiky nejpozději ve lhůtě 48 hodin od jejího převzetí od orgánů cizího státu; uplyne-li tato lhůta v okamžiku, kdy se převážená osoba nachází na palubě lodi nebo jiného plavidla anebo letadla nebo jiného vzdušného dopravního prostředku, prodlužuje se o dobu nezbytnou pro odevzdání této osoby příslušným orgánům státu, ve kterém se nachází nejbližší přístav, do něhož taková loď nebo jiné plavidlo připluje, anebo státu příletu. Lhůta pro dodání obviněného soudu nebo lhůta pro podání návrhu na vzetí osoby do vazby začíná plynout

a) překročením státních hranic České republiky, zabezpečuje-li se převoz osoby z cizího státu prostřednictvím pozemní nebo vodní dopravy, nebo

b) od přistání na území České republiky v případě leteckého převozu.

~~(2)~~**(3)** Doba, kterou vydaná osoba strávila v cizím státu ve vazbě za účelem vydání, se nezapočítává do lhůt uvedených v § 72 trestního řádu a doby uvedené v § 72a trestního řádu; to neplatí pro dobu strávenou převozem osoby do České republiky.

~~(3)~~**(4)** Jestliže byla osoba vydána k výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody jen pro některý z ~~trestných činů~~ **skutků**, za které byl uložen úhrnný anebo souhrnný trest, nebo jen pro některý z dílčích útoků pokračujícího trestného činu, soud, který ve věci rozhodoval v prvním stupni, trest ve veřejném zasedání poměrně zkrátí. Proti tomuto rozhodnutí je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

§ 84

Odvolání žádosti soudu **pozbytí její platnosti**

(1) Soud odvolá žádost podle § 79 odst. 1, jestliže

- a) byl odvolán příkaz k zadržení, příkaz k zatčení nebo příkaz k dodání do výkonu trestu anebo bylo upuštěno od úkonů směřujících k dodání osoby do výkonu ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody,
- b) byly dodatečně zjištěny důvody, pro které nelze žádost podat,
- ~~e) osoba byla dodána soudu nebo policejnímu orgánu,~~
- ~~d) osoba byla dodána věznici nebo zařízení pro výkon ochranného opatření,~~
- ~~e)c) byla podána nová žádost, nebo~~
- ~~f)d) další pátrání v cizím státu není z jiného důvodu zapotřebí.~~

(2) O odvolání žádosti v přípravném řízení soud vyrozumí státního zástupce.

(3) V návaznosti na odvolání žádosti podle odstavce 1 písm. a) ~~až d) nebo f)~~, **b) nebo d)** ministerstvo zajistí provedení nezbytných opatření za účelem ukončení postupu směřujícího k vydání osoby z cizího státu.

(4) Žádost podle § 79 odst. 1 pozbývá platnosti, byla-li osoba dodána

- a) soudu nebo policejnímu orgánu, nebo**
- b) věznici nebo zařízení pro výkon ochranného opatření.**

§ 85

Zásada speciality

(1) Vydaná osoba nemůže být zbavena osobní svobody, nemůže na ni být podána obžaloba nebo návrh na potrestání, vedeno proti ní trestní stíhání před soudem, ani na ní vykonán trest nebo ochranné opatření pro jiný skutek spáchaný před vydáním, než pro který byla vydána, ledaže

- a) opustila území České republiky a dobrovolně se vrátila zpět nebo byla na území České republiky dopravena zákonným způsobem,
- b) zdržuje se na území České republiky po uplynutí 45 dnů po svém propuštění z vazby, výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo po ukončení výkonu ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, ačkoli měla možnost území České republiky opustit,

- c) v řízení o svém vydání v cizím státu se vzdala práva na uplatnění zásady speciality všeobecně nebo ve vztahu ke konkrétnímu skutku,
- d) se po svém vydání výslovně vzdala práva na uplatnění zásady speciality v souladu s odstavcem 2, nebo
- e) cizí stát se vzdal uplatnění zásady speciality anebo udělil dodatečný souhlas s rozšířením vydání.

(2) Jestliže se vydaná osoba nevzdala práva na uplatnění zásady speciality podle odstavce 1 písm. c) a připouští-li to mezinárodní smlouva nebo právo cizího státu, předseda senátu a v přípravném řízení soudce na návrh státního zástupce ji vyslechne za přítomnosti obhájce a poučí ji o možnosti vzdát se práva na uplatnění zásady speciality všeobecně nebo ve vztahu ke konkrétnímu skutku, jakož i o důsledcích tohoto prohlášení. Toto prohlášení nelze vzít zpět. Vzdá-li se osoba práva na uplatnění zásady speciality ve vztahu ke konkrétnímu skutku, popíše jej soud v protokolu tak, aby nemohl být zaměněn s jiným skutkem.

(3) Dodatečný souhlas cizího státu podle odstavce 1 písm. e) vyžádá ministerstvo na žádost předsedy senátu a v přípravném řízení na žádost soudce podanou na návrh státního zástupce; přitom postupuje obdobně podle § 78 až 80 a § 82. Před podáním žádosti soud umožní vydané osobě, aby se vyjádřila k předmětu této žádosti; toto vyjádření připojí ke své žádosti.

(4) Není-li na osobu pro skutek, ohledně něhož je třeba vyžádat dodatečný souhlas podle odstavce 1 písm. e), vydán příkaz k zadržení, příkaz k zatčení nebo příkaz k dodání do výkonu trestu, předseda senátu a v přípravném řízení soudce na návrh státního zástupce vydá takový příkaz pro účely vyžádání dodatečného souhlasu; k podmínkám pro vydání takových příkazů podle trestního řádu se přitom nepřihlíží. Do udělení dodatečného souhlasu cizím státem nemohou být příkazy uvedené ve větě první podkladem pro zadržení nebo zatčení osoby anebo pro její dodání do výkonu trestu.

(5) Za dodatečný souhlas podle odstavce 1 písm. e) se považuje rovněž žádost státu, ze kterého byla osoba vydána, o převzetí trestního řízení proti této osobě nebo výkonu trestu nebo ochranného opatření pro trestné činy spáchané před jejím vydáním. To platí i ohledně trestního oznámení podaného tímto státem.

(6) Do doby udělení dodatečného souhlasu cizím státem podle odstavce 1 písm. e) lze v trestním stíhání před soudem provádět pouze úkony uvedené v § 183a trestního řádu.

(7) Stanoví-li tak mezinárodní smlouva, může být vydaná osoba zbavena osobní svobody nebo na ní může být vykonáván trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody pro skutek, pro který byla podána žádost o dodatečný souhlas cizího státu podle odstavce 1 písm. e), i před tím, než byl dodatečný souhlas cizího státu udělen. O zbavení osobní svobody nebo zahájení výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody soud neprodleně informuje ministerstvo a současně sdělí důvody, pro které nebylo možné opatřit dodatečný souhlas cizího státu podle odstavce 1 písm. e) před zbavením osobní svobody vydané osoby nebo před zahájením výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody. Ministerstvo o tom neprodleně vyrozumí cizí stát. Sdělí-li cizí stát, že nesouhlasí se zbavením osobní svobody nebo s výkonem trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody nebo že neudělil dodatečný souhlas podle odstavce 1 písm. e), vydaná osoba se neprodleně propustí.

§ 87

Příslušnost soudu a státního zastupitelství

(1) Soudem příslušným k postupu podle tohoto dílu je krajský soud, v jehož obvodu byla osoba, o jejíž vydání jde, zadržena; nedošlo-li k jejímu zadržení, je příslušným krajský soud, v jehož obvodu ~~má tato osoba pobyt~~ **tato osoba zdržuje**. Ke změně okolností, na jejichž základě byla místní příslušnost soudu určena, pokud nastaly po zahájení předběžného šetření, se nepřihlíží.

(2) Úkony podle tohoto dílu koná státní zástupce státního zastupitelství, které působí u soudu příslušného podle odstavce 1.

§ 92

Předběžné šetření

(1) Účelem předběžného šetření je zejména zjistit, zda vydání osoby do cizího státu nebrání skutečnosti uvedené v § 91 odst. 1.

(2) Státní zástupce provede předběžné šetření, dozví-li se o trestném činu, pro který by cizí stát mohl žádat o vydání, nebo je-li státnímu zastupitelství ministerstvem postoupena žádost cizího státu o vydání. Předběžné šetření je zahájeno zadržením osoby, o jejíž vydání jde, nebo vyžádáním potřebných zpráv. Je-li zahájeno předběžné šetření, aniž byla doručena žádost o vydání, státní zástupce neprodleně požádá ministerstvo, aby příslušný cizozemský orgán vyrozumělo o zahájení předběžného šetření a vyzvalo jej k zaslání žádosti o vydání.

(3) Postup podle odstavce 2 se neuplatní, nejsou-li známy dostatečné informace o

- a) osobě, o jejíž vydání jde,
- b) existenci odsuzujícího rozsudku, zatýkacího rozkazu nebo jiného rozhodnutí se stejným účinkem vydaného v cizím státu na osobu, o jejíž vydání jde,
- c) skutku, pro který se o vydání žádá nebo může být žádáno, včetně uvedení doby a místa jeho spáchání a jeho právní kvalifikace, jakož i horní hranice trestu, který za něj může být v cizím státu uložen, nebo výše trestu, který za něj byl v cizím státu uložen.

(4) Pokud tak neučinil již v průběhu zadržení, státní zástupce osobu, o jejíž vydání jde, vyslechne, seznámí ji s důvodem vydání a poučí ji o možnosti souhlasit se svým vydáním do cizího státu a o podmínkách a následcích vyslovení takového souhlasu, včetně toho, že s vyslovením souhlasu s vydáním je spojeno vzdání se uplatnění zásady speciality.

(5) Jestliže osoba, o jejíž vydání jde, uvádí důležité okolnosti, které zásadním způsobem zpochybňují spáchání trestného činu, pro který se o vydání žádá nebo může být žádáno, a nabízí o nich konkrétní důkazy, státní zástupce o tom vyrozumí prostřednictvím ministerstva cizí stát a v odůvodněných případech požádá ministerstvo o opatření vyjádření cizího státu.

(6) Vznikne-li pochybnost o tom, zda nebo do jaké míry je osoba, o jejíž vydání jde, vyňata z pravomocí orgánů činných v trestním řízení, rozhodne o tom na návrh této osoby nebo státního zástupce Nejvyšší soud.

(7) Státní zástupce ukončí předběžné šetření, pokud

- a) cizí stát, který by mohl žádat o vydání, přes výzvu nedoručil žádost o vydání,
- b) cizí stát nedoplnil všechny požadované náležitosti žádosti, včetně příloh,
- c) osoba, o jejíž vydání jde, zemřela,

- d) osoba, o jejíž vydání jde, by nebyla podle právního řádu České republiky vzhledem ke svému věku trestně odpovědná,
- e) osobu, o jejíž vydání jde, nelze zadržet kvůli výsadě nebo imunitě, pro kterou je vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení,
- f) osoba, o jejíž vydání jde, se nezdržuje na území České republiky nebo místo jejího pobytu není známo,
- g) cizí stát informoval, že o vydání osoby již nemá zájem, nebo
- h) žádost o vydání byla doručena po právní moci rozhodnutí o tom, že osoba, o jejíž vydání jde, bude předána jinému státu podle části páté hlavy II, nebo po povolení vydání do jiného státu, anebo po povolení předání mezinárodnímu soudnímu orgánu.

(8) Předběžné šetření je ukončeno také podáním návrhu podle § 95 odst. 1 nebo podle § 96 odst. 21.

(9) O ukončení předběžného šetření státní zástupce neprodleně vyrozumí ministerstvo; je-li ukončeno podle odstavce 7, vyrozumí též obhájce.

§ 95

Rozhodnutí soudu

(1) Po skončení předběžného šetření soud rozhodne na návrh státního zástupce ve veřejném zasedání, zda je vydání přípustné. Ustanovení § 188 odst. 1 písm. e) trestního řádu o vrácení věci státnímu zástupci k došetření se neuzije. Proti tomuto rozhodnutí je přípustná stížnost, která má odkladný účinek.

(2) Vznikne-li pochybnost o tom, zda nebo do jaké míry je osoba, o jejíž vydání jde, vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení, rozhodne o tom na návrh této osoby, státního zástupce nebo soudu Nejvyšší soud.

(3) Jestliže se v době rozhodování soudu osoba, o jejíž vydání jde, nezdržuje na území České republiky, nebo se pro její neznámý pobyt opakovaně nepodaří zajistit její přítomnost při veřejném zasedání, soud návrh státního zástupce zamítne. Stejně soud postupuje, jestliže po podání návrhu podle odstavce 1 nastane důvod pro ukončení předběžného šetření uvedený v § 92 odst. 7 písm. c), e) nebo g) nebo byl zjištěn důvod pro ukončení předběžného šetření uvedený v § 92 odst. 7 písm. d). Jestliže se osoba, o jejíž vydání jde, v době rozhodování soudu nachází ve vazbě, soud rozhodne o jejím propuštění. Tato rozhodnutí lze učinit i v neveřejném zasedání. ~~Proti těmto rozhodnutím je přípustná stížnost státního zástupce.~~ **Proti těmto rozhodnutím je přípustná stížnost státního zástupce, která má s výjimkou stížnosti proti rozhodnutí podle věty první odkladný účinek. Okamžikem nabytí právní moci rozhodnutí o zamítnutí návrhu státního zástupce řízení končí; byl-li však návrh státního zástupce zamítnut z důvodu uvedeného ve větě první, vrací se řízení do předběžného šetření.**

(4) Vysloví-li soud, že vydání není přípustné, a osoba, o jejíž vydání jde, je v předběžné vazbě, rozhodne zároveň o jejím propuštění. Proti tomuto rozhodnutí je přípustná stížnost státního zástupce, která má odkladný účinek pouze tehdy, byla-li podána ihned po vyhlášení rozhodnutí a byla-li současně podána stížnost státního zástupce proti rozhodnutí o tom, že vydání není přípustné.

(5) Po právní moci rozhodnutí o tom, zda je vydání přípustné, předseda senátu předloží věc ministerstvu. Má-li ministr spravedlnosti pochybnosti o správnosti rozhodnutí soudu,

může nejpozději do 3 měsíců ode dne, kdy byla věc ministerstvu předložena, podat Nejvyššímu soudu návrh na přezkoumání takového rozhodnutí.

(6) Pokud Nejvyšší soud návrh ministra spravedlnosti nezamítne, napadené rozhodnutí zruší a postupuje přiměřeně podle odstavců 1 až 5, nebo vrátí věc soudu, nelze-li zjištěnou vadu v řízení před Nejvyšším soudem odstranit.

§ 96

Zjednodušené vydání

(1) Zjednodušené vydání se provede, jestliže osoba, o jejíž vydání jde, před předsedou senátu za přítomnosti obhájce prohlásí, že souhlasí se svým vydáním do cizího státu. Před vyslovením souhlasu se svým vydáním musí být poučena předsedou senátu o významu takového souhlasu, zejména o tom, že vydání bude provedeno bez rozhodnutí o přípustnosti a povolení vydání, a rovněž o následcích, které jsou s ním spojeny, včetně vzdání se uplatnění zásady speciality. Souhlas s vydáním nelze vzít zpět.

(2) Jestliže osoba, o jejíž vydání jde, podle odstavce 1 prohlásí, že souhlasí se svým vydáním do cizího státu, ustanovení § 90, § 91 odst. 1 písm. a), c) až g), j) a m), § 92 odst. 7 písm. a), § 95 a 97 se neuzijí a státní zástupce po skončení předběžného šetření podá návrh soudu na vzetí této osoby do vydávací vazby nebo na přeměnu předběžné vazby na vazbu vydávací, anebo podá návrh na odložení vydání. Shledá-li státní zástupce, že je dán některý z důvodů nepřipustnosti vydání uvedených v § 91 odst. 1 písm. b), h), i), k), l), n), o) nebo p), postupuje, jako by osoba souhlas s vydáním nevyslovila.

(3) Nenachází-li se osoba, o jejíž vydání jde, v předběžné vazbě, státní zástupce nebo s jeho souhlasem policejní orgán tuto osobu zadrží. Státní zástupce odevzdá zadrženou osobu soudu s návrhem na její vzetí do vydávací vazby nejpozději do 48 hodin od zadržení, jinak musí být propuštěna na svobodu. Předseda senátu postupuje při rozhodování o zadržené osobě obdobně podle § 77 odst. 2 trestního řádu.

(4) Nachází-li se osoba, o jejíž vydání jde, v předběžné vazbě, předseda senátu ji vyslechne a rozhodne o návrhu státního zástupce na přeměnu předběžné vazby na vazbu vydávací. O době a místě konání výslechu předseda senátu vyrozumí obhájce a státního zástupce.

(5) Jestliže po podání návrhu podle odstavce 2 nastane důvod pro ukončení předběžného šetření uvedený v § 92 odst. 7 písm. e), e) nebo g) nebo byl zjištěn důvod pro ukončení předběžného šetření uvedený v § 92 odst. 7 písm. d), předseda senátu návrh zamítne. Jestliže se osoba, o jejíž vydání jde, v době rozhodování soudu nachází ve vazbě, předseda senátu rozhodne o jejím propuštění. Proti těmto rozhodnutím je přípustná stížnost státního zástupce. Řízení o vydání končí právní mocí rozhodnutí o zamítnutí návrhu podle odstavce 2.

(6) Pokud osoba, o jejíž vydání jde, vysloví souhlas se svým vydáním až v průběhu veřejného zasedání konaného o přípustnosti vydání, státní zástupce vezme svůj návrh podle § 95 odst. 1 zpět a postupuje podle odstavce 2 věty první. Návrh může vzít zpět nejpozději do doby, než se soud odebere k závěrečné poradě.

(7) Ustanovení odstavce 6 se neuzije, shledá-li státní zástupce, že je dán některý z důvodů nepřipustnosti vydání uvedených v § 91 odst. 1 písm. b), h), i), k), l), n), o) nebo p).

(8) Státní zástupce neprodleně prostřednictvím ministerstva vyrozumí cizí stát, který žádá o vydání nebo by mohl žádat o vydání, o souhlasu osoby s vydáním, ledaže postupuje, jako by osoba souhlas s vydáním nevyslovila.

§ 96

Zjednodušené vydání

(1) Jestliže osoba, o jejíž vydání jde, prohlásí, že si přeje udělit souhlas s vydáním do cizího státu, ustanovení § 90, § 91 odst. 1 písm. a), c) až g), j) a m) a § 92 odst. 7 písm. a) se neužijí a státní zástupce po skončení předběžného šetření, ve kterém zjišťuje rovněž existenci důvodů pro odložení vydání, namísto návrhu podle § 95 odst. 1 podá návrh soudu na opatření souhlasu této osoby s vydáním. Shledá-li státní zástupce, že je dán některý z důvodů nepřipustnosti vydání uvedených v § 91 odst. 1 písm. b), h), i), k), l), n), o) nebo p), postupuje, jako by osoba, o jejíž vydání jde, prohlášení o tom, že si přeje udělit souhlas s vydáním, neučinila; obdobně postupuje, pokud osoba, o jejíž vydání jde, odvolá prohlášení o tom, že si přeje udělit souhlas s vydáním.

(2) Souhlas s vydáním uděluje po podání návrhu podle odstavce 1 osoba, o jejíž vydání jde, před předsedou senátu za přítomnosti obhájce ve vazebním nebo veřejném zasedání. Před vyslovením tohoto souhlasu musí být osoba, o jejíž vydání jde, poučena předsedou senátu o významu takového souhlasu, zejména o tom, že vydání bude provedeno bez rozhodnutí o připustnosti a bez povolení vydání, a rovněž o následcích, které jsou s ním spojeny, včetně vzdání se uplatnění zásady speciality. Souhlas s vydáním nelze vzít zpět.

(3) Jestliže osoba, o jejíž vydání jde, souhlas podle odstavce 2 neudělí, řízení se vrací do předběžného šetření a státní zástupce postupuje, jako by tato osoba neučinila prohlášení o tom, že si přeje udělit souhlas s vydáním. Jestliže se pro neznámý pobyt osoby, o jejíž vydání jde, opakovaně nepodaří zajistit její přítomnost při vazebním nebo veřejném zasedání, předseda senátu rozhodne o zamítnutí návrhu podle odstavce 1, čímž se řízení vrací do předběžného šetření a státní zástupce postupuje, jako by tato osoba neučinila prohlášení o tom, že si přeje udělit souhlas s vydáním.

(4) Jestliže osoba, o jejíž vydání jde, souhlas podle odstavce 2 udělí, ustanovení § 95 a 97 se neužijí a předseda senátu rozhodne ve vazebním nebo veřejném zasedání o vzetí této osoby do vydávací vazby nebo o přeměně předběžné vazby na vazbu vydávací podle § 101 odst. 1 anebo ve veřejném zasedání o odložení vydání podle § 99. Shledá-li však předseda senátu, že je dán některý z důvodů nepřipustnosti vydání uvedených v § 91 odst. 1 písm. b), h), i), k), l), n), o) nebo p), rozhodne o zamítnutí návrhu podle odstavce 1. Proti rozhodnutí o zamítnutí návrhu podle odstavce 1 je přípustná stížnost. Okamžikem nabytí právní moci rozhodnutí o zamítnutí návrhu podle odstavce 1 se řízení vrací do předběžného šetření a státní zástupce postupuje, jako by osoba, o jejíž vydání jde, neučinila prohlášení o tom, že si přeje udělit souhlas s vydáním.

(5) Jestliže po podání návrhu podle odstavce 1 nastane důvod pro ukončení předběžného šetření uvedený v § 92 odst. 7 písm. c), e) nebo g) nebo byl zjištěn důvod pro ukončení předběžného šetření uvedený v § 92 odst. 7 písm. d), předseda senátu rozhodne o zamítnutí návrhu. Jestliže se osoba, o jejíž vydání jde, v době rozhodování soudu nachází ve vazbě, předseda senátu rozhodne o jejím propuštění. Proti těmto rozhodnutím je přípustná stížnost státního zástupce, která má odkladný účinek. Řízení o vydání končí právní mocí rozhodnutí o zamítnutí návrhu podle odstavce 1; o nabytí právní moci tohoto rozhodnutí soud neprodleně informuje ministerstvo.

(6) Pokud osoba, o jejíž vydání jde, udělí souhlas s vydáním až v průběhu veřejného zasedání konaného o připustnosti vydání, státní zástupce vezme svůj návrh podle § 95 odst. 1 zpět a soud rozhodne o vzetí této osoby do vydávací vazby nebo o přeměně

předběžné vazby na vazbu vydávací podle § 101 odst. 1 anebo o odložení vydání podle § 99. Návrh podle § 95 odst. 1 může státní zástupce vzít zpět nejpozději do doby, než se soud odebere k závěrečné poradě.

(7) Ustanovení odstavce 6 se neužije, shledá-li státní zástupce, že je dán některý z důvodů nepřipustnosti vydání uvedených v § 91 odst. 1 písm. b), h), i), k), l), n), o) nebo p).

(8) Předseda senátu neprodleně prostřednictvím ministerstva vyrozumí cizí stát, který žádá nebo by mohl žádat o vydání, o souhlasu osoby s vydáním a jeho důsledcích.

§ 97

Rozhodnutí ministra spravedlnosti

(1) Vydání do cizího státu povoluje ministr spravedlnosti. Může tak učinit pouze po právní moci rozhodnutí, že vydání je přípustné.

(2) I když bylo pravomocně rozhodnuto, že vydání je přípustné, může ministr spravedlnosti rozhodnout, že vydání nepovolí. ~~Vydání nepovolí, jestliže rozhodl o přednosti vykonání evropského zatýkacího rozkazu.~~

(3) V souvislosti s rozhodováním ministra spravedlnosti může ministerstvo vyžadovat potřebné podklady od jiných orgánů veřejné moci, které jsou mu povinny poskytnout v nezbytném rozsahu součinnost.

(4) Po právní moci rozhodnutí, že vydání není přípustné, oznámí ministerstvo cizímu státu, že vydání nelze povolit, s výjimkou případu, kdy ministr spravedlnosti předloží věc Nejvyššímu soudu k přezkoumání.

(5) Ministr spravedlnosti ukončí řízení o vydání, nastane-li poté, co mu byla věc předložena podle § 95 odst. 5, důvod pro ukončení předběžného šetření uvedený v § 92 odst. 7 písm. c), e), f) nebo g) nebo byl-li zjištěn důvod pro ukončení předběžného šetření uvedený v § 92 odst. 7 písm. d).

(6) Propuštění osoby, jejíž vydání ministr spravedlnosti nepovolil podle odstavce 2 věty první, nebo ohledně níž ukončil řízení o vydání, z předběžné vazby nařídí předseda senátu.

§ 99

Odložení vydání

~~(1) Předseda senátu může rozhodnout o odložení vydání osoby na dobu, po kterou je nezbytná její přítomnost v České republice v souvislosti s jiným trestným činem, než který je předmětem žádosti o její vydání, pro účely trestního řízení vedeného v České republice, výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, které byly pravomocně uloženy soudem České republiky.~~ **Předseda senátu může rozhodnout o odložení vydání osoby na dobu, po kterou bude v České republice zbavena osobní svobody v souvislosti s jiným skutkem, než který je předmětem žádosti o její vydání, pro účely trestního řízení vedeného v České republice, včetně výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, které byly pravomocně uloženy soudem České republiky nebo které mají být na základě pravomocného rozhodnutí soudu České republiky vykonány na jejím území.** Rozhodnutí o odložení vydání může předseda senátu učinit poté, co ministr spravedlnosti povolil vydání osoby, anebo po ~~vyslovení~~ **udělení**

souhlasu osoby, o jejíž vydání jde, při zjednodušeném vydání až do předání osoby orgánům cizího státu. Vyvstane-li v průběhu této doby nový důvod pro odložení vydání, může předseda senátu rozhodnout o odložení vydání i z tohoto důvodu. Při rozhodování o odložení vydání předseda senátu vezme v úvahu zejména závažnost trestného činu, pro který má být osoba vydána, závažnost trestného činu, v souvislosti s nímž je navrhováno odložení vydání, možnost předání nebo vydání této osoby z cizího státu zpět do České republiky, jakož i možnost dočasného předání osoby do cizího státu.

(2) O odložení vydání může předseda senátu rozhodnout na návrh

- a) ministerstva,
- b) státního zástupce,
- c) soudu a v přípravném řízení státního zástupce příslušných k vedení trestního řízení v České republice,
- d) soudu, který v prvním stupni rozhodoval ve věci, v níž ~~byl osobě, o jejíž vydání jde, pravomocně uložen nepodmíněný trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody~~ **má osoba, o jejíž vydání jde, vykonat nepodmíněný trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody na území České republiky**, nebo
- e) osoby, o jejíž vydání jde.

(3) Pokud návrh na odložení vydání nepodal soud nebo státní zástupce uvedený v odstavci 2 písm. c) nebo d), předseda senátu si před rozhodnutím o odložení vydání vyžádá jeho stanovisko, **nevyžádal-li si je státní zástupce**.

(4) Je-li osoba v předběžné nebo vydávací vazbě, předseda senátu současně s rozhodnutím o odložení jejího vydání rozhodne o jejím propuštění z takové vazby **okamžikem vzetí této osoby do vazby v trestním řízení vedeném v České republice nebo okamžikem započetí výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, pro které se vydání odkládá**.

(5) Proti rozhodnutím podle odstavců 1 a 4 je přípustná stížnost. Proti rozhodnutí o propuštění z vazby lze stížnost podat pouze tehdy, byla-li současně podána stížnost proti rozhodnutí o odložení vydání.

(6) Podá-li v době, kdy je vydání osoby odloženo, týž stát další žádost o její vydání pro jiný skutek, než pro který bylo vydání povoleno, k řízení o takové žádosti jsou příslušné orgány, které byly činné ohledně původní žádosti o vydání této osoby.

(7) Pomine-li důvod odložení vydání, předseda senátu postupuje podle § 101.

(8) Předseda senátu ukončí řízení o vydání, nastane-li důvod pro ukončení předběžného šetření uvedený v § 92 odst. 7 písm. c), e), f) nebo g) nebo byl-li zjištěn důvod pro ukončení předběžného šetření uvedený v § 92 odst. 7 písm. d). Stejně předseda senátu postupuje, pokud ministr spravedlnosti s ohledem na změnu okolností zrušil své rozhodnutí o povolení vydání a vydání nepovolil.

§ 100

Dočasné předání

(1) Bylo-li vydání odloženo, může předseda senátu na žádost cizího státu rozhodnout, že povolí dočasné předání osoby, o jejíž vydání jde a která se nachází v České republice ve vazbě, ve výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, do cizího státu k trestnímu stíhání.

(2) Provedení dočasného předání zajistí předseda senátu.

(3) Dočasné předání lze povolit pouze, pokud cizí stát poskytne ujištění, že osoba bude po dobu dočasného předání omezena na osobní svobodě a že proti ní budou uplatněna požadovaná omezení vyplývající z důvodu vazby na území České republiky.

(4) Nachází-li se osoba, která má být dočasně předána, ve vazbě, může být dočasné předání povoleno pouze se souhlasem soudu a v přípravném řízení státního zástupce příslušných k vedení trestního řízení v České republice. **Nachází-li se taková osoba v zařízení pro výkon ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, vyžádá si předseda senátu před rozhodnutím o dočasném předání stanovisko tohoto zařízení.**

(5) Dočasné předání nepřerušuje výkon vazby, nepodmíněného trestu odnětí svobody ani ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody v České republice.

(6) V rozhodnutí předseda senátu stanoví přiměřenou lhůtu, ~~jež nesmí být delší než 1 měsíc,~~ v níž musí být dočasně předaná osoba vrácena. **Tato lhůta nesmí být delší než 1 měsíc, nachází-li se osoba ve vazbě, nebo 6 měsíců, nachází-li se osoba ve výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody.** Tuto lhůtu lze po dohodě s příslušným cizozemským orgánem prodloužit pouze ke stejnému účelu, pro který bylo dočasné předání osoby povoleno. Pokud vrácení osoby brání okolnosti cizím státem neovlivnitelné nebo jestliže by vrácení osoby ohrozilo její život nebo zdraví, musí být osoba vrácena bez zbytečného odkladu po odpadnutí takové překážky. Dočasné předání osoby lze povolit i opakovaně.

§ 101

Vydávací vazba a provedení vydání

(1) Po rozhodnutí ministra spravedlnosti o povolení vydání a při zjednodušeném vydání ~~na návrh státního zástupce~~ **po udělení souhlasu osoby s vydáním** rozhodne předseda senátu o vzetí osoby do vydávací vazby nebo o přeměně předběžné vazby na vazbu vydávací, nerozhodl-li o odložení vydání. Ustanovení § 67 a 68 trestního řádu se neuzijí. Nelze-li přítomnost osoby, o jejíž vydání jde, při rozhodování o vydávací vazbě zajistit jinak a nejde-li o zjednodušené vydání, postupuje se přiměřeně podle § 69 trestního řádu; v takovém případě se § 79 odst. 1 a § 193 odst. 1 neuzijí. O svém rozhodnutí předseda senátu neprodleně vyrozumí ministerstvo.

(2) Postup podle odstavce 1 se uplatní, i když se osoba nachází ve vazbě, ve výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody. V takovém případě propustí osobu z vazby předseda senátu soudu, který vede řízení, v přípravném řízení státní zástupce vykonávající dozor nad zachováváním zákonnosti a z výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody předseda senátu soudu, který v prvním stupni rozhodoval ve věci, v níž byly takový trest nebo ochranné opatření uloženy.

(3) Na další postup ohledně vydávací vazby se neuzijí ustanovení § 71 odst. 1 věty druhé a třetí, odst. 2 písm. b), § 72 až 74a trestního řádu. Jiná ustanovení hlavy čtvrté oddílu prvního

trestního řádu se užijí přiměřeně. O žádosti osoby, o jejíž vydání jde, o propuštění z vydávací vazby rozhoduje soud. Proti rozhodnutí o propuštění z vydávací vazby je přípustná stížnost státního zástupce, která má odkladný účinek. Proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o propuštění z vydávací vazby je přípustná stížnost.

(4) Po vyrozumění soudem podle odstavce 1 ministerstvo dohodne s příslušnými orgány cizího státu termín vydání osoby. Vydání osoby příslušným orgánům cizího státu a s tím související propuštění osoby z vydávací vazby zajistí předseda senátu.

(5) Vydávací vazba může trvat nejdéle 3 měsíce. Osoba, o jejíž vydání jde, musí být z vydávací vazby propuštěna na svobodu nejpozději poslední den této lhůty. Pokud vydání nemohlo být provedeno vzhledem k nepředvídatelným okolnostem, může předseda senátu před uplynutím této lhůty rozhodnout na návrh ministerstva o jejím prodloužení až o 3 měsíce. Celková délka vydávací vazby nesmí překročit 6 měsíců; to nevylučuje vzetí osoby do vydávací vazby na základě nové žádosti cizího státu o její vydání pro stejný trestný čin.

(6) Do nejvyšší přípustné doby trvání vydávací vazby se nezapočítává doba,

- a) po kterou se na osobu, o jejíž vydání jde, hledí jako na žadatele o udělení mezinárodní ochrany,
- b) po kterou byla Ústavním soudem odložena vykonatelnost rozhodnutí o povolení vydání,
- c) která uplynula od doručení žádosti Evropského soudu pro lidská práva ministerstvu, aby nebylo provedeno vydání do doby, než Evropský soud pro lidská práva rozhodne o stížnosti osoby, o jejíž vydání jde, až do takového rozhodnutí.

(7) Předseda senátu osobu z vydávací vazby neprodleně propustí a ukončí řízení o vydání, nastane-li důvod pro ukončení předběžného šetření uvedený v § 92 odst. 7 písm. c), e) nebo g) nebo byl-li zjištěn důvod pro ukončení předběžného šetření uvedený v § 92 odst. 7 písm. d). Obdobně předseda senátu postupuje, pokud ministr spravedlnosti s ohledem na změnu okolností zrušil své rozhodnutí o povolení vydání a vydání nepovolil. Předseda senátu ukončí řízení o vydání také v případě, že nastane důvod pro ukončení předběžného šetření uvedený v § 92 odst. 7 písm. f).

§ 103

Rozšíření vydání

(1) Ustanovení tohoto dílu se přiměřeně užijí na řízení o žádosti cizího státu, jemuž byla vydána osoba, o udělení souhlasu

- a) se stíháním pro jiný skutek spáchaný před vydáním, než pro který bylo vydání povoleno,
- b) s výkonem trestu nebo ochranného opatření uložených za takový skutek, nebo
- c) s vydáním do třetího státu k trestnímu stíhání pro takový skutek nebo k výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody anebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody uložených za takový skutek.

(2) K řízení o takové žádosti jsou příslušné orgány, které byly činné ohledně původní žádosti o vydání této osoby.

(3) Soud rozhoduje, zda je udělení souhlasu s rozšířením vydání přípustné, ve veřejném zasedání za přítomnosti státního zástupce a obhájce osoby, ohledně níž bylo o udělení souhlasu požádáno. Osobě, ohledně níž bylo o udělení souhlasu požádáno, se doručuje pouze výzva ke zvolení obhájce, ustanovení obhájce a rozhodnutí o přípustnosti či nepřípustnosti

udělení souhlasu s rozšířením vydání. Nepředložil-li cizí stát vyjádření osoby k rozšíření vydání, postupuje ministerstvo přiměřeně podle § 88 odst. 3.

(4) Pokud v souladu s mezinárodní smlouvou cizí stát vydanou osobu vezme do vazby v řízení uvedeném v odstavci 1 písm. a) nebo c) nebo na ní začne vykonávat trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody pro skutek, pro který podal žádost o udělení souhlasu podle odstavce 1, před tím, než je tento souhlas udělen, soud bez zbytečného odkladu poté, co cizí stát informuje o této skutečnosti a důvodech, pro které nemohl dříve opatřit souhlas podle odstavce 1, rozhodne, zda s vazbou, výkonem trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody souhlasí; v předběžném šetření tak učiní na návrh státního zástupce, který jej podá bez zbytečného odkladu po obdržení této informace. Proti tomuto rozhodnutí je přípustná stížnost. O pravomocném rozhodnutí neprodleně informuje soud ministerstvo a ministerstvo cizí stát. Nesdělil-li cizí stát důvody, pro které nemohl dříve opatřit souhlas podle odstavce 1, postupuje ministerstvo přiměřeně podle § 88 odst. 3.

~~(4)~~**(5)** Souhlasu podle odstavce 1 není třeba, pokud se osoba před cizozemským soudem po svém vydání vzdala uplatnění zásady speciality nebo pokud proběhlo zjednodušené vydání. V takovém případě ministerstvo vyrozumí o této skutečnosti cizozemský orgán.

§ 116

Vrácení trestního řízení

Vyvstane-li v průběhu převzatého trestního řízení důvod, pro který lze předpokládat, že účelu trestního řízení bude v cizím státu, který trestní řízení do České republiky předal, dosaženo lépe než na území České republiky, může ~~orgán, který rozhodl o převzetí trestního řízení,~~ **justiční orgán** vrátit trestní řízení cizozemskému orgánu. Při vrácení trestního řízení cizozemskému orgánu se postupuje přiměřeně podle dílu 1.

§ 131

Převzetí osoby z cizího státu

(1) Osobu, kterou cizí stát předal k výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, **které má být vykonáváno ve věznici nebo v ústavu pro výkon zabezpečovací detence,** převezmou orgány Vězeňské služby a dodají ji ~~věznici nebo zařízení pro výkon ochranného opatření~~ **příslušnému zařízení.** O tom neprodleně vyrozumí ministerstvo a soud.

(2) Nedošlo-li k předání osoby, která se nachází v cizím státu ve výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody a ohledně níž bylo uznáno cizozemské rozhodnutí, do České republiky k výkonu takového trestu nebo ochranného opatření, je výkon uznaného cizozemského rozhodnutí ohledně takového trestu nebo ochranného opatření na území České republiky nepřipustný.

§ 137a

Zásada speciality

Požádal-li cizí stát o souhlas se stíháním osoby, která má být nebo bylatomuto cizímu státu předána podle § 137, nebo s výkonem trestu anebo ochranného opatření

takovou osobou v tomto státě pro jiný skutek spáchaný před jejím předáním k výkonu trestu nebo ochranného opatření, než pro ten, pro který má být nebo byla předána, postupuje se přiměřeně podle § 103. Příslušným k tomuto postupu je krajský soud, v jehož obvodu se osoba, která má být předána, zdržuje, a pokud již byla předána, krajský soud, který rozhodl v prvním stupni ve věci, v níž bylo vydáno rozhodnutí, o jehož výkon jde, nebo v jehož obvodu se nachází soud, který rozhodl v prvním stupni ve věci, v níž bylo takové rozhodnutí vydáno, a to na návrh státního zástupce.

§ 146

(1) Justiční orgány poskytují mezinárodnímu soudu potřebnou součinnost v souvislosti s prověřováním a stíháním činů, jejichž stíhání a trestání je v jeho působnosti, včetně činů směřujících proti výkonu spravedlnosti mezinárodním soudem, a v souvislosti s výkonem trestů uložených mezinárodním soudem pro takové činy.

(2) Podle ustanovení této části se postupuje jen tehdy, nestanoví-li jinak mezinárodní smlouva upravující spolupráci s mezinárodním soudem, nebo nestanoví-li jinak předpisy mezinárodní organizace nebo mezinárodního soudu upravující řízení před takovým mezinárodním soudem (dále jen "předpisy mezinárodního soudu"), jde-li o mezinárodní soud uvedený v § 145 odst. 1 písm. a).

(3) Pro spolupráci s mezinárodním soudem platí přiměřeně ustanovení části první, nestanoví-li tato část jinak. Ustanovení § 4, § 12 odst. 3 a 4 a § 13 odst. 2 se neužijí. Ustanovení § 5 a § 7 odst. 2 se neužijí, jde-li o mezinárodní soud uvedený v § 145 odst. 1 písm. a).

(4) Žádosti a příkazy mezinárodního soudu vyřizují orgány České republiky přednostně a s urychlením.

(5) Orgány České republiky bez souhlasu mezinárodního soudu nezveřejní informace o jeho žádosti nebo příkazu a způsobu jejich vyřízení. Při poskytování informací podle § 6 postupují orgány České republiky v souladu s pokyny mezinárodního soudu, které si vyžádají.

§ 164

Pro předání osob mezinárodnímu soudu platí přiměřeně ustanovení části třetí hlavy II dílu 2, nestanoví-li tato část jinak. Ustanovení § 90 a § 91 odst. 1 písm. b), c), e) až g) a j) se neužijí. Ustanovení § 87, § 88 odst. 3, § 89 odst. 1 písm. b) a e), § 91, § 92 odst. 7 písm. d) a h), § 95, § 96 ~~odst. 2 věty druhé~~ **odst. 1 věty druhé a poslední, § 96 odst. 4 věty druhé a třetí, § 96 odst. 7**, § 97 a 99 se neužijí, jde-li o mezinárodní soud uvedený v § 145 odst. 1 písm. a). Ustanovení § 89 odst. 1 písm. b), § 91 odst. 1 písm. d) a k) až m), § 92 odst. 7 písm. d), § 95 odst. 1, 5 a 6 a § 97 se neužijí také, jde-li o mezinárodní soud uvedený v § 145 odst. 1 písm. b).

§ 175

(1) Osobu, s jejímž převzetím k výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody uloženého mezinárodním soudem udělilo ministerstvo souhlas, převezmou orgány Vězeňské služby na pokyn ministerstva od orgánů mezinárodního soudu nebo cizího státu na místě a v čase určeném ministerstvem po dohodě s mezinárodním soudem. Na místě mimo území České republiky orgány Vězeňské služby převezmou osobu pouze v případě, že se mezinárodní soud nebo cizí stát zaváže uhradit náklady spojené s jejím převozem do České republiky.

(2) Jde-li o osobu převzatou podle této hlavy do České republiky k výkonu rozhodnutí mezinárodního soudu uvedeného v § 145 odst. 1 písm. a) nebo b), na stíhání této osoby v České republice, výkon jiného trestu nebo ochranného opatření uloženého této osobě a na vydání nebo předání této osoby do cizího státu nebo jinému mezinárodnímu soudu se přiměřeně užije § 85.

(3) Neumožňují-li předpisy mezinárodního soudu, aby o odkladu výkonu trestu, změně způsobu výkonu trestu, přerušení výkonu trestu nebo o podmíněném propuštění osoby převzaté podle této hlavy do České republiky rozhodl soud České republiky, a obdrží-li orgány České republiky žádost nebo podnět k takovému rozhodnutí, ministerstvo je postoupí mezinárodnímu soudu; ustanovení § 159 odst. 3 a 4 se obdobně užijí i pro účely řízení před mezinárodním soudem o takové žádosti. Pokud předpisy mezinárodního soudu umožňují, aby o takové žádosti rozhodl soud České republiky, vyžádá si tento soud před rozhodnutím prostřednictvím ministerstva stanovisko mezinárodního soudu.

(4) Nejde-li o občana České republiky nebo osobu s trvalým pobytem na území České republiky, může ministerstvo před propuštěním osoby z výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody stanovit, že osoba převzatá podle této hlavy do České republiky má být po propuštění předána do státu, jehož je státním příslušníkem nebo ve kterém má povolen pobyt, nebo do cizího státu, který je ochoten ji převzít, zaváže-li se mezinárodní soud nebo takový cizí stát uhradit náklady spojené s jejím převozem do tohoto státu, nebo předá-li se osoba orgánům tohoto státu na ~~hraničním přechodu~~ **státních hranicích**. Při určení, zda a do kterého cizího státu má být osoba předána, ministerstvo zohlední stanovisko této osoby. Orgánům cizího státu tuto osobu předají orgány Vězeňské služby na místě a v čase určeném ministerstvem po dohodě s mezinárodním soudem nebo cizím státem.

§ 193

(1) Byl-li vydán příkaz k zadržení, příkaz k zatčení nebo příkaz k dodání do výkonu trestu nebo byly-li učiněny soudem úkony směřující k dodání osoby do výkonu ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody a nepodařilo-li se ji ve lhůtě 6 měsíců od vydání příkazu nebo provedení uvedených úkonů zadržet, zatknout, nebo dodat do výkonu takového trestu nebo ochranného opatření, předseda senátu vydá bez zbytečného odkladu evropský zatýkací rozkaz; v přípravném řízení tak učiní soudce na návrh státního zástupce, který jej podá bez zbytečného odkladu po uplynutí téže lhůty. Lze-li důvodně předpokládat, že se osoba, o jejíž předání jde, zdržuje v jiném členském státu, je možné evropský zatýkací rozkaz vydat i před uplynutím lhůty 6 měsíců.

(2) Evropský zatýkací rozkaz se vydává na stanoveném formuláři⁶⁾ a obsahuje náležitosti v něm uvedené. Evropský zatýkací rozkaz lze vydat pro skutek, za který

- a) lze uložit nepodmíněný trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně 1 rok nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody s nejvyšší délkou trvání nejméně 1 rok, nebo
- b) má být vykonán nepodmíněný trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody v délce nejméně 4 měsíce.

(3) Evropský zatýkací rozkaz se nevydává, je-li dána některá z překážek uvedených v § 79 odst. 2 písm. a), c) nebo d).

~~(4) Evropský zatýkací rozkaz lze vydat též pro skutek, který nesplňuje podmínky uvedené v odstavci 2 větě druhé nebo u kterého je dána některá z překážek uvedených v § 79 odst. 2 písm. a) a c), pokud je vydáván pro více skutků, z nichž alespoň jeden splňuje některou~~

~~z podmínek uvedených v odstavci 2 větě druhé a není vůči němu dána žádná z překážek podle odstavce 3.~~

(4) Evropský zatýkací rozkaz lze vydat též pro skutek, který nesplňuje podmínky uvedené v odstavci 2 větě druhé nebo u kterého je dána některá z překážek uvedených v § 79 odst. 2 písm. a) a c), pokud

- a) je vydáván pro více skutků, z nichž alespoň jeden splňuje některou z podmínek uvedených v odstavci 2 větě druhé a není vůči němu dána žádná z překážek uvedených v § 79 odst. 2 písm. a), c) nebo d), nebo**
- b) byl již dříve vydán na tutéž osobu dosud platný evropský zatýkací rozkaz pro skutek, který splňuje některou z podmínek podle odstavce 2 věty druhé a není vůči němu dána žádná z překážek uvedených v § 79 odst. 2 písm. a), c) nebo d).**

(5) V přípravném řízení soud vyrozumí státního zástupce o způsobu vyřízení jeho návrhu. Pokud návrhu nevyhoví, uvede současně důvody, pro které tak učinil.

(6) Soud **neprodleně** doručí evropský zatýkací rozkaz Policejnímu prezidiu České republiky s žádostí o pořízení záznamu v Schengenském informačním systému za účelem zatčení a vydání nebo předání osoby a vyhlášení pátrání v členských státech nepřipojených k Schengenskému informačnímu systému. Je-li známo, kde se osoba nachází, doručí soud evropský zatýkací rozkaz také příslušnému orgánu předávajícího státu s překladem do úředního jazyka tohoto státu nebo do jiného jazyka, v němž je tento stát ochoten evropský zatýkací rozkaz přijmout.

(7) Na žádost příslušného orgánu předávajícího státu poskytne soud dodatkové informace a doplnění potřebná pro účely rozhodnutí o předání. V přípravném řízení poskytne státní zástupce soudu součinnost při zjištění takových informací a doplnění. Soud může i bez takové žádosti poskytnout též jiné informace, které považuje za potřebné pro rozhodnutí o předání.

(8) Je-li předávajícím státem členský stát, pro který je závazný právní předpis Evropské unie upravující právo na přístup k obhájci⁴³⁾, a osoba, o jejíž předání jde, nemá v trestním řízení v České republice, v němž byl vydán evropský zatýkací rozkaz, obhájce, má právo zvolit si obhájce za účelem poskytování pomoci obhájci zvolenému nebo ustanovenému pro předávací řízení v předávajícím státě. Pokud příslušný orgán předávajícího státu sdělí, že osoba, o jejíž předání jde, prohlásila, že si přeje tohoto práva využít, soud této osobě prostřednictvím příslušného orgánu předávajícího státu poskytne bez zbytečného odkladu přehled vhodných advokátů zaměřených na mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních. Zaměření podle věty druhé eviduje na žádost advokáta Česká advokátní komora v seznamu advokátů nebo seznamu evropských advokátů.

(9) Pokud byl evropský zatýkací rozkaz vydán za účelem výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, které byly uloženy rozhodnutím vynesným v nepřítomnosti, osoba, o jejíž předání jde, dosud neobdržela žádné úřední informace o tom, že je proti ní vedeno trestní řízení, a požádá prostřednictvím příslušného orgánu předávajícího státu, aby jí byla poskytnuta kopie rozhodnutí ještě před jejím předáním, soud ji tomuto orgánu bez odkladu zašle. Poskytnutí kopie tohoto rozhodnutí se nepovažuje za jeho doručení.

(10) Dojde-li k pravomocnému odsouzení osoby, o jejíž předání jde, k nepodmíněnému trestu odnětí svobody nebo k pravomocnému uložení ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, jež splňují podmínky uvedené v odstavci 2, a byl-li na ni dříve vydán evropský zatýkací rozkaz za účelem předání k trestnímu stíhání, nebo změnil-li se rozhodné skutečnosti, které vedly k vydání evropského zatýkacího rozkazu, zejména právní

kvalifikace nebo skutkové okolnosti, vydá soud **neprodleně** nový evropský zatýkací rozkaz a **současně** odvolá původní evropský zatýkací rozkaz; dojde-li ke změně rozhodných skutečností v přípravném řízení, učiní tak na návrh státního zástupce, který jej podá ~~bez zbytečného odkladu~~ **neprodleně** poté, co k takové změně došlo. **Obdobně se postupuje, bylo-li osobě, na kterou byl vydán evropský zatýkací rozkaz podle odstavce 1 na základě příkazu k zadržení, doručeno usnesení o zahájení trestního stíhání.**

§ 197

Odvolání evropského zatýkacího rozkazu a pozbytí jeho platnosti

(1) Soud odvolá evropský zatýkací rozkaz, jestliže

- a) byl odvolán příkaz k zadržení, příkaz k zatčení nebo příkaz k dodání do výkonu trestu anebo bylo upuštěno od úkonů směřujících k dodání osoby do výkonu ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody,
- b) byly dodatečně zjištěny důvody, pro které nelze evropský zatýkací rozkaz vydat,
- ~~e) osoba byla dodána soudu nebo policejnímu orgánu,~~
- ~~d) osoba byla dodána věznicí nebo zařízení pro výkon ochranného opatření,~~
- e)c) byl vydán nový evropský zatýkací rozkaz, nebo
- ~~fd) další pátrání není v jiném členském státu z jiného důvodu zapotřebí.~~

(2) O odvolání evropského zatýkacího rozkazu soud bezodkladně vyrozumí Policejní prezidium České republiky za účelem provedení nezbytných opatření a v přípravném řízení též státního zástupce.

(3) Evropský zatýkací rozkaz pozbývá platnosti, byla-li osoba dodána

- a) soudu nebo policejnímu orgánu, nebo**
- b) věznicí nebo zařízení pro výkon ochranného opatření.**

§ 202

Příslušnost

(1) Soudem příslušným k postupu podle tohoto dílu je krajský soud, v jehož obvodu byla osoba, o jejíž předání jde, zadržena; nedošlo-li k jejímu zadržení, je příslušným krajský soud, v jehož obvodu ~~má tato osoba pobyt~~ **tato osoba zdržuje**. Ke změně okolností, na jejichž základě byla místní příslušnost soudu určena, pokud nastaly po zahájení předběžného šetření, se nepřihlíží.

(2) Úkony podle tohoto dílu koná státní zástupce státního zastupitelství, které působí u soudu příslušného podle odstavce 1. Toto státní zastupitelství je rovněž příslušné k přijetí evropského zatýkacího rozkazu.

(3) Byl-li evropský zatýkací rozkaz doručen orgánu, který není příslušný k jeho přijetí, neprodleně jej postoupí příslušnému státnímu zastupitelství a informuje o tom orgán, který jej vydal.

§ 203

Předběžné šetření

(1) Účelem předběžného šetření je zejména zjistit, zda předání osoby do jiného členského státu nebrání skutečnosti uvedené v § 205.

(2) Státní zástupce provede předběžné šetření, dozví-li se o trestném činu, pro který by jiný členský stát mohl vydat evropský zatýkácí rozkaz, nebo je-li státnímu zastupitelství doručen evropský zatýkácí rozkaz jiného členského státu. Předběžné šetření je zahájeno zadržením osoby, o jejíž předání jde, nebo vyžádáním potřebných zpráv. Je-li zahájeno předběžné šetření, aniž byl doručen evropský zatýkácí rozkaz, státní zástupce neprodleně požádá příslušný orgán jiného členského státu o jeho doručení.

(3) Nebyl-li jiným členským státem dosud vydán evropský zatýkácí rozkaz, postup podle odstavce 2 se neuplatní, nejsou-li známy dostatečné informace o

a) osobě, o jejíž předání jde,

b) existenci odsuzujícího rozsudku, zatýkácího rozkazu nebo jiného rozhodnutí se stejným účinkem vydaného ve vyžadujícím státu na osobu, o jejíž předání jde, které může být podkladem pro vydání evropského zatýkácího rozkazu; namísto této informace postačí příslib příslušného orgánu jiného členského státu, že evropský zatýkácí rozkaz bude neprodleně vydán,

c) skutku, pro který by jiný členský stát mohl vydat evropský zatýkácí rozkaz, včetně horní hranice trestu, který za tento čin může být v tomto státu uložen, nebo výše trestu, který za tento čin byl v tomto státu uložen.

(4) Jestliže informace obsažené v evropském zatýkáčím rozkazu nejsou dostatečné pro rozhodnutí o předání, státní zástupce požádá příslušný orgán vyžadujícího státu o jejich doplnění. Za tímto účelem mu stanoví přiměřenou lhůtu a upozorní jej, že nedoplní-li tyto informace ve lhůtě, bude předběžné šetření ukončeno.

(5) Je-li vyžadujícím státem členský stát, pro který je závazný právní předpis Evropské unie upravující právo na přístup k obhájci⁴³⁾, poučí státní zástupce bez zbytečného odkladu po zahájení předběžného šetření o právech uvedených v § 204 odst. 3 větech první a druhé rovněž osobu, o jejíž předání jde, omezenou na svobodě z jiného důvodu než zadržení; ustanovení § 204 odst. 3 věty třetí se použije obdobně.

(6) Je-li osoba, o jejíž předání jde, státním občanem České republiky nebo občanem jiného členského státu s trvalým pobytem na území České republiky a evropský zatýkácí rozkaz byl vydán za účelem předání k trestnímu stíhání, vyžádá státní zástupce od příslušného orgánu vyžadujícího státu ujištění, že této osobě bude umožněn výkon nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody v České republice, pokud jí bude uložen takový druh trestu nebo ochranného opatření a po vynesení rozsudku nevysloví souhlas s výkonem trestu nebo ochranného opatření ve vyžadujícím státě.

(7) Pokud tak neučinil již v průběhu zadržení, státní zástupce osobu, o jejíž předání jde, vyslechne, seznámí ji s obsahem evropského zatýkáčím rozkazu a poučí ji o možnosti souhlasit se svým předáním do jiného členského státu a o podmínkách a následcích vyslovení takového souhlasu, včetně toho, že s vyslovením souhlasu s předáním je spojeno vzdání se uplatnění zásady speciality.

(8) Pokud byl evropský zatýkácí rozkaz vydán za účelem výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, které byly uloženy rozhodnutím vynesným v nepřítomnosti osoby, o jejíž předání jde, a tato osoba

dosud neobdržela žádné úřední informace o tom, že je proti ní vedeno trestní řízení, může poté, co byla seznámena s obsahem evropského zatýkacího rozkazu, požádat, aby kopii rozhodnutí obdržela ještě před svým předáním. Státní zástupce o takovém požadavku informuje příslušný orgán vyžadujícího státu a po obdržení kopie takového rozhodnutí ji poskytne osobě, o jejíž předání jde. Vyřízení tohoto požadavku nemá vliv na další průběh předávacího řízení.

(9) Státní zástupce ukončí předběžné šetření, pokud

- a) členský stát, který by mohl vydat evropský zatýkací rozkaz, přes výzvu nedoručí evropský zatýkací rozkaz,
- b) vyžadující stát ve stanovené lhůtě nedoplnil požadované informace,
- c) osoba, o jejíž předání jde, zemřela,
- d) osoba, o jejíž předání jde, by nebyla podle právního řádu České republiky vzhledem ke svému věku trestně odpovědná,
- e) osobu, o jejíž předání jde, nelze zadržet kvůli výsadě nebo imunitě, pro kterou je vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení,
- f) osoba, o jejíž předání jde, se nezdržuje na území České republiky nebo místo jejího pobytu není známo,
- g) vyžadující stát odvolal evropský zatýkací rozkaz nebo jinak informoval, že o předání osoby již nemá zájem, nebo
- h) evropský zatýkací rozkaz byl doručen po právní moci rozhodnutí o tom, že osoba, o jejíž předání jde, bude předána jinému státu podle této hlavy, nebo po povolení vydání do jiného státu anebo po povolení předání mezinárodnímu soudnímu orgánu.

(10) Státní zástupce neprodleně vyrozumí o ukončení předběžného šetření podle odstavce 9 příslušný orgán vyžadujícího státu, Policejní prezidium České republiky, ~~obhájce a ministerstva~~ **obhájce**. Předběžné šetření je ukončeno také podáním návrhu podle § 205 odst. 1 nebo návrhu podle § 208 odst. 21.

§ 205

Rozhodnutí o předání

(1) Po skončení předběžného šetření soud rozhodne na návrh státního zástupce ve veřejném zasedání, zda se osoba předá do vyžadujícího státu; proti tomuto rozhodnutí je přípustná stížnost, která má odkladný účinek. Soud rozhodne, že se osoba předá do vyžadujícího státu, není-li dán některý z důvodů pro nepředání uvedený v odstavci 2 nebo některý z důvodů pro zamítnutí návrhu státního zástupce uvedený v odstavci 5. Ustanovení § 188 odst. 1 písm. e) trestního řádu o vrácení věci státnímu zástupci k došetření se neuzije. **Jsou-li pro rozhodnutí potřebné dodatkové informace, soud o jejich poskytnutí požádá příslušný orgán vyžadujícího státu; pro jejich poskytnutí může stanovit přiměřenou lhůtu.**

(2) Osoba se do vyžadujícího státu nepředá, pokud

- a) je státním občanem České republiky nebo občanem jiného členského státu s trvalým pobytem na území České republiky, evropský zatýkací rozkaz byl vydán za účelem předání k trestnímu stíhání a příslušný orgán vyžadujícího státu neposkytl dostatečné ujištění podle § 203 odst. 6,

- b) je státním občanem České republiky nebo občanem jiného členského státu s trvalým pobytem na území České republiky, evropský zatýkací rozkaz byl vydán za účelem předání k výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, jsou splněny podmínky pro uznání a výkon rozhodnutí, kterým byl uložen takový trest nebo takové ochranné opatření, na území České republiky a tato osoba před soudem do protokolu prohlásí, že nesouhlasí s výkonem tohoto trestu nebo ochranného opatření ve vyžadujícím státu,
- c) trestní stíhání pro týž skutek je v České republice nepřipustné v důsledku amnestie, jestliže skutek spadá do působnosti trestního zákona,
- d) evropský zatýkací rozkaz nebyl vydán pro skutek, za který lze podle práva vyžadujícího státu uložit nepodmíněný trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně 1 rok nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody s nejvyšší délkou trvání nejméně 1 rok, nebo za který má být vykonán nepodmíněný trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody v délce nejméně 4 měsíce,
- e) ~~skutek nenaplňuje~~ **skutek nenaplňoval** znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky a nejde o jednání uvedené v § 207; v případě daní, poplatků, cel nebo měny nelze rozhodnout o nepředání z toho důvodu, že právní předpisy České republiky neukládají tentýž druh daní, poplatků nebo cel nebo neobsahují stejná ustanovení týkající se daní, poplatků, cel nebo měny jako právní předpisy vyžadujícího státu,
- f) trestní odpovědnost nebo výkon nepodmíněného trestu odnětí svobody jsou podle právního řádu České republiky promlčeny, jestliže skutek spadá do působnosti trestního zákona,
- g) jde o předání osoby k trestnímu stíhání pro skutek, pro který se v České republice proti téže osobě vede trestní řízení, nebo pro skutek, který byl zcela nebo zčásti spáchán na území České republiky, kromě případů, kdy je třeba dát přednost provedení trestního stíhání ve vyžadujícím státu zejména z důvodu náležitého zjištění skutkového stavu nebo z důvodů týkajících se trestu nebo ochranného opatření anebo jejich výkonu,
- h) trestní stíhání pro týž skutek vedené proti této osobě v České republice skončilo pravomocným rozsudkem soudu nebo bylo rozhodnutím soudu nebo státního zástupce pravomocně zastaveno nebo skončilo jiným rozhodnutím se stejným účinkem, jestliže takové rozhodnutí nebylo zrušeno,
- i) trestní stíhání pro týž skutek vedené proti této osobě v jiném členském státu nebo v přidruženém státu skončilo rozhodnutím, které vytváří překážku věci pravomocně rozhodnuté podle § 11 odst. 2 trestního řádu, anebo trestní stíhání pro týž skutek vedené proti této osobě ve třetím státu skončilo pravomocným odsuzujícím rozsudkem nebo jiným rozhodnutím soudu se stejným účinkem, jestliže takové rozhodnutí nebylo zrušeno a jestliže trest, pokud byl osobě, o jejíž vydání jde, uložen, byl již vykonán, je právě vykonáván anebo jej podle práva odsuzujícího státu již nelze vykonat,
- j) evropský zatýkací rozkaz byl vydán za účelem předání k výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, které byly uloženy rozhodnutím vynesným v nepřítomnosti této osoby, není-li dále stanoveno jinak,
- k) nebyl udělen souhlas jiného členského státu podle § 199 odst. 1 a nebyla splněna některá z podmínek uvedených v § 199 odst. 2, nebo nebyl dán souhlas vydávajícího státu podle § 199 odst. 4,
- l) předání by bylo v rozporu se závazky vyplývajícími pro Českou republiku z mezinárodních smluv o lidských právech a základních svobodách, nebo

m) je důvodná obava, že by osoba, o jejíž předání jde, byla ve vyžadujícím státu vystavena pronásledování z důvodu svého původu, rasy, náboženství, pohlaví, příslušnosti k určité národnostní nebo jiné skupině, státního občanství nebo pro své politické názory nebo že by se zhoršilo její postavení v trestním řízení nebo při výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody anebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody.

(3) ~~Byl-li evropský zatýkací rozkaz vydán pro několik skutků, z nichž alespoň u jednoho není~~ Pokud vyžadující stát vydal jeden nebo více evropských zatýkacích rozkazů pro několik skutků a u některého z nich je dán důvod pro nepředání, soud rozhodne, pro které skutky se osoba předáa pro které se nepředá. Je-li však u některého skutku dán důvod pro nepředání uvedený v odstavci 2 písm. d), lze osobu do vyžadujícího státu předat pro všechny tyto skutky.

(4) Osobu lze do vyžadujícího státu předat, i když je dán důvod pro nepředání uvedený v odstavci 2 písm. j), pokud

- a) osoba, o jejíž předání jde, byla včas osobně předvolána, a tudíž informována o datu a místu konání nařízeného jednání soudu, které vedlo k vydání rozhodnutí, nebo jiným způsobem obdržela úřední informaci o datu a místu konání nařízeného jednání soudu tak, že bylo jednoznačně zjištěno, že o plánovaném jednání soudu věděla a byla informována, že jednání může být konáno a rozhodnutí vyneseno i v její nepřítomnosti,
- b) osoba, o jejíž předání jde, věděla o nařízeném jednání soudu a pověřila obhájce, kterého si sama zvolila, nebo který jí byl ustanoven, aby ji na jednání soudu obhajoval, a ten tak učinil,
- c) osoba, o jejíž předání jde, poté, co jí bylo osobně doručeno rozhodnutí a byla výslovně poučena o svém právu na nové projednání věci nebo právu na podání opravného prostředku, jejichž využití umožňuje její účast v novém nebo opravném řízení, opětovné posouzení nebo přezkoumání věci a provedení nových důkazů a může vést ke změně původního rozhodnutí, se takového práva výslovně vzdala, nebo je v příslušné lhůtě neuplatnila nebo opravný prostředek vzala zpět, nebo
- d) osobě, o jejíž předání jde, nebylo osobně doručeno rozhodnutí, avšak bude tak učiněno neprodleně po jejím předání, tato osoba bude výslovně poučena o svém právu na nové projednání věci nebo podání opravného prostředku, které umožňují její účast, opětovné posouzení nebo přezkoumání věci a provedení nových důkazů a které mohou vést ke změně původního rozhodnutí, a bude informována o lhůtě k jeho uplatnění.

(5) Jestliže se v době rozhodování soudu osoba, o jejíž předání jde, nezdržuje na území České republiky, nebo se pro její neznámý pobyt opakovaně nepodaří zajistit její přítomnost při veřejném zasedání konaném o předání osoby, soud návrh státního zástupce zamítne. Stejně soud postupuje, jestliže po podání návrhu podle odstavce 1 nastane důvod pro ukončení předběžného šetření uvedený v § 203 odst. 9 písm. c), e) nebo g) nebo byl zjištěn důvod pro ukončení předběžného šetření uvedený v § 203 odst. 9 písm. d). Jestliže se osoba, o jejíž předání jde, v době rozhodování soudu nachází ve vazbě, soud rozhodne o jejím propuštění. Tato rozhodnutí lze učinit i v neveřejném zasedání. ~~Proti těmto rozhodnutím je přípustná stížnost státního zástupce.~~ **Proti těmto rozhodnutím je přípustná stížnost státního zástupce, která má s výjimkou stížnosti proti rozhodnutí podle věty první odkladný účinek. Okamžikem nabytí právní moci rozhodnutí o zamítnutí návrhu státního zástupce řízení končí; byl-li však návrh státního zástupce zamítnut z důvodu uvedeného ve větě první, vrací se řízení do předběžného šetření.**

(6) Rozhodne-li soud o tom, že se osoba nepředá, a je-li tato osoba v předběžné vazbě, rozhodne zároveň o jejím propuštění, pokud nejde o případ podle odstavce 2 písm. b). Proti

tomuto rozhodnutí je přípustná stížnost státního zástupce, která má odkladný účinek pouze tehdy, byla-li podána ihned po vyhlášení rozhodnutí a byla-li současně podána stížnost státního zástupce proti rozhodnutí o tom, že se osoba nepředá.

(7) O rozhodnutí podle odstavců 1 a 5 soud neprodleně informuje příslušný orgán vyžadujícího státu a Policejní prezidium České republiky, ~~a následně také ministerstvo.~~

§ 206

Předávací vazba

(1) Rozhodne-li soud, že se osoba předá, vezme ji zároveň do předávací vazby, nebo rozhodne o přeměně předběžné vazby na vazbu předávací; ~~při zjednodušeném předání tak postupuje na návrh státního zástupce.~~ Proti tomuto rozhodnutí je přípustná stížnost **pouze tehdy, byla-li současně podána stížnost proti rozhodnutí o předání. Při zjednodušeném předání postupuje předseda senátu podle věty prvního udělení souhlasu osoby s předáním, přičemž proti tomuto rozhodnutí není stížnost přípustná.** Ustanovení hlavy čtvrté oddílu prvního trestního řádu se neužijí, s výjimkou § 70, 70a, § 71 odst. 1 věty první a odst. 2 písm. a), které se užijí přiměřeně.

(2) Postup podle odstavce 1 se uplatní, i když se osoba nachází ve vazbě, ve výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody. V takovém případě propustí osobu z vazby předseda senátu soudu, který vede řízení, v přípravném řízení státní zástupce vykonávající dozor nad zachováváním zákonnosti a z výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody předseda senátu soudu, který v prvním stupni rozhodoval ve věci, v níž byly takový trest nebo ochranné opatření uloženy.

§ 208

Zjednodušené předání

(1) ~~Zjednodušené předání se provede, jestliže osoba, o jejíž předání jde, před předsedou senátu za přítomnosti obhájce prohlásí, že souhlasí se svým předáním do jiného členského státu. Před vyslovením souhlasu se svým předáním musí být poučena předsedou senátu o významu takového souhlasu, zejména o tom, že předání bude provedeno bez rozhodnutí o předání, a rovněž o následcích, které jsou s ním spojeny, včetně vzdání se uplatnění zásady speciality. Souhlas s předáním nelze vzít zpět.~~

(2) ~~Jestliže osoba, o jejíž předání jde, podle odstavce 1 prohlásí, že souhlasí se svým předáním, ustanovení § 203 odst. 9 písm. a) a § 205 odst. 1 a odst. 2 písm. a), b), d) až f), j) a k) se neužijí a státní zástupce po skončení předběžného šetření podá návrh soudu na vzetí této osoby do předávací vazby nebo na přeměnu předběžné vazby na vazbu předávací, anebo podá návrh na odložení předání. Shledá-li státní zástupce, že je dán některý z důvodů pro nepředání této osoby uvedených v § 205 odst. 2 písm. e), g) až i), l) nebo m), postupuje, jako by osoba souhlas se svým předáním nevyslovila.~~

(3) ~~Nenachází-li se osoba, o jejíž předání jde, v předběžné vazbě, státní zástupce nebo s jeho souhlasem policejní orgán tuto osobu zadrží. Státní zástupce odevzdá zadrženou osobu soudu s návrhem na její vzetí do předávací vazby nejpozději do 48 hodin od zadržení, jinak musí být propuštěna na svobodu. Předseda senátu postupuje při rozhodování o zadržené osobě obdobně podle § 77 odst. 2 trestního řádu.~~

~~(4) Nachází-li se osoba, o jejíž předání jde, v předběžné vazbě, předseda senátu ji vyslechne a rozhodne o návrhu státního zástupce na přeměnu předběžné vazby na vazbu předávací. O době a místě konání výslechu předseda senátu vyrozumí obhájce a státního zástupce.~~

~~(5) Jestliže po podání návrhu podle odstavce 2 nastane důvod pro ukončení předběžného šetření uvedený v § 203 odst. 9 písm. c), e) nebo g) nebo byl zjištěn důvod pro ukončení předběžného šetření uvedený v § 203 odst. 9 písm. d), předseda senátu návrh zamítne. Jestliže se osoba, o jejíž předání jde, v době rozhodování soudu nachází ve vazbě, předseda senátu rozhodne o jejím propuštění. Proti těmto rozhodnutím je přípustná stížnost státního zástupce. Řízení o předání končí právní mocí rozhodnutí o zamítnutí návrhu podle odstavce 2.~~

~~(6) Pokud osoba, o jejíž předání jde, vysloví souhlas se svým předáním až v průběhu veřejného zasedání konaného o předání, státní zástupce vezme svůj návrh podle § 205 odst. 1 zpět a postupuje podle odstavce 2 věty první. Návrh může vzít zpět nejpozději do doby, než se soud odebere k závěrečné poradě.~~

~~(7) Ustanovení odstavce 6 se neužije, shledá-li státní zástupce, že je dán některý z důvodů pro nepředání uvedených v § 205 odst. 2 písm. c), g) až i), l) nebo m).~~

~~(8) O pravomocných rozhodnutích podle odstavců 3 až 5 soud neprodleně informuje příslušný orgán vyžadujícího státu a Policejní prezidium České republiky, a následně také ministerstvo; nabylo-li rozhodnutí právní mocí před soudem druhého stupně, informaci podá tento soud.~~

§ 208

Zjednodušené předání

(1) Jestliže osoba, o jejíž předání jde, prohlásí, že si přeje udělit souhlas s předáním do jiného členského státu, ustanovení § 203 odst. 9 písm. a), § 205 odst. 1 a § 205 odst. 2 písm. a), b), d) až f), j) a k) se neužijí a státní zástupce po skončení předběžného šetření, ve kterém zjišťuje rovněž existenci důvodů pro odložení předání, namísto návrhu podle § 205 odst. 1 podá návrh soudu na opatření souhlasu této osoby s předáním. Shledá-li státní zástupce, že je dán některý z důvodů pro nepředání uvedených v § 205 odst. 2 písm. c), g) až i), l) nebo m), postupuje, jako by osoba, o jejíž předání jde, prohlášení o tom, že si přeje udělit souhlas s předáním, neučinila; obdobně postupuje, pokud osoba, o jejíž předání jde, odvolá prohlášení o tom, že si přeje udělit souhlas s předáním.

(2) Souhlas s předáním uděluje po podání návrhu státního zástupce podle odstavce 1 osoba, o jejíž předání jde, před předsedou senátu, za přítomnosti obhájce ve vazebním nebo veřejném zasedání. Před vyslovením tohoto souhlasu musí být osoba, o jejíž předání jde, poučena předsedou senátu o významu takového souhlasu, zejména o tom, že předání bude provedeno bez rozhodnutí o předání, a rovněž o následcích, které jsou s ním spojeny, včetně vzdání se uplatnění zásady speciality. Souhlas s předáním nelze vzít zpět. Jde-li o občana České republiky nebo občana jiného členského státu s trvalým pobytem na území České republiky, je třeba ho před udělením souhlasu poučit o okolnostech, pro které by podle § 205 odst. 2 písm. a) nebo b) nebylo jeho předání možné, a o důsledcích postupu podle těchto ustanovení. V případě, že by přicházelo v úvahu nepředání z důvodu uvedeného v § 205 odst. 2 písm. b), je osobu třeba poučit také o tom, že nepředání je vázáno na splnění podmínek pro uznání a výkon rozhodnutí, pro které byl evropský zatýkací rozkaz vydán.

(3) Jestliže osoba, o jejíž předání jde, souhlas podle odstavce 2 neudělí, řízení se vrací do předběžného šetření a státní zástupce postupuje, jako by tato osoba neučinila prohlášení o tom, že si přeje udělit souhlas s předáním. Jestliže se pro neznámý pobyt osoby, o jejíž předání jde, opakovaně nepodaří zajistit její přítomnost při vazebním nebo veřejném zasedání, předseda senátu rozhodne o zamítnutí návrhu podle odstavce 1, čímž se řízení vrací do předběžného šetření a státní zástupce postupuje, jako by tato osoba neučinila prohlášení o tom, že si přeje udělit souhlas s předáním.

(4) Jestliže osoba, o jejíž předání jde, souhlas podle odstavce 2 udělí, ustanovení § 205 odst. 1 se neužije a předseda senátu rozhodne ve vazebním nebo veřejném zasedání o vzetí této osoby do předávací vazby nebo o přeměně předběžné vazby na vazbu předávací podle § 206 odst. 1 anebo ve veřejném zasedání o odložení předání podle § 210. Shledá-li však předseda senátu, že je dán některý z důvodů pro nepředání uvedených v § 205 odst. 2 písm. c), g) až i), l) nebo m), rozhodne o zamítnutí návrhu podle odstavce 1. Proti rozhodnutí o zamítnutí návrhu podle odstavce 1 je přípustná stížnost. Okamžikem nabytí právní moci rozhodnutí o zamítnutí návrhu podle odstavce 1 se řízení vrací do předběžného šetření a státní zástupce postupuje, jako by osoba, o jejíž předání jde, neučinila prohlášení o tom, že si přeje udělit souhlas s předáním.

(5) Jestliže po podání návrhu podle odstavce 1 nastane důvod pro ukončení předběžného šetření uvedený v § 203 odst. 9 písm. c), e) nebo g) nebo byl zjištěn důvod pro ukončení předběžného šetření uvedený v § 203 odst. 9 písm. d), předseda senátu rozhodne o zamítnutí návrhu. Jestliže se osoba, o jejíž předání jde, v době rozhodování soudu nachází ve vazbě, předseda senátu rozhodne o jejím propuštění. Proti těmto rozhodnutím je přípustná stížnost státního zástupce, která má odkladný účinek. Řízení o předání končí právní mocí rozhodnutí o zamítnutí návrhu podle odstavce 1.

(6) Pokud osoba, o jejíž předání jde, udělí souhlas s předáním až v průběhu veřejného zasedání konaného o návrhu na její předání, státní zástupce vezme svůj návrh podle § 205 odst. 1 zpět a soud rozhodne o vzetí této osoby do předávací vazby nebo o přeměně předběžné vazby na vazbu předávací podle § 206 odst. 1 anebo o odložení předání podle § 210. Návrh podle § 205 odst. 1 může státní zástupce vzít zpět nejpozději do doby, než se soud odebere k závěrečné poradě.

(7) Ustanovení odstavce 6 se neužije, shledá-li státní zástupce, že je dán některý z důvodů pro nepředání uvedených v § 205 odst. 2 písm. c), g) až i), l) nebo m).

(8) O pravomocných rozhodnutích podle odstavců 4 až 6 soud neprodleně informuje příslušný orgán vyžadujícího státu a Policejní prezidium České republiky; nabylo-li rozhodnutí právní moci před soudem druhého stupně, informaci podá tento soud.

§ 209

Lhůty pro rozhodnutí

(1) Při vyřizování evropského zatýkacího rozkazu se postupuje s největším urychlením. Soud rozhodne o evropském zatýkacím rozkazu zpravidla do 60 dnů od zadržení osoby, o jejíž předání jde. ~~Při zjednodušeném předání státní zástupce zpravidla podá návrh podle § 208 odst. 2 tak, aby o něm soud mohl rozhodnout do 10 dnů od vyslovení souhlasu této osoby s předáním. Při zjednodušeném předání soud zpravidla rozhodne o vzetí této osoby do předávací vazby nebo o přeměně předběžné vazby na vazbu předávací anebo o odložení předání do 10 dnů od udělení souhlasu této osoby s předáním.~~

(2) Nelze-li ve výjimečném případě rozhodnout ve lhůtách uvedených v odstavci 1, rozhodne soud o evropském zatýkacím rozkazu nebo o předávací vazbě zpravidla ve lhůtě prodloužené o 30 dnů.

(3) O nedodržení lhůt a o důvodech informuje soud a v předběžném šetření státní zástupce příslušný orgán vyžadujícího státu a Eurojust.

§ 210

Odložení předání

(1) ~~Soud může rozhodnout o odložení předání osoby na dobu, po kterou je nezbytná její přítomnost v České republice v souvislosti s jiným trestným činem, než pro který byl vydán evropský zatýkací rozkaz, pro účely trestního řízení vedeného v České republice, výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, které byly pravomocně uloženy soudem České republiky.~~ **Soud může rozhodnout o odložení předání osoby na dobu, po kterou bude v České republice zbavena osobní svobody v souvislosti s jiným skutkem, než pro který byl vydán evropský zatýkací rozkaz, pro účely trestního řízení vedeného v České republice, včetně výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, které byly pravomocně uloženy soudem České republiky nebo které mají být na základě pravomocného rozhodnutí soudu České republiky vykonány na jejím území.** Rozhodnutí o odložení předání může soud učinit při rozhodnutí o předání; výjimečně i po povolení předání, byl-li zjištěn důvod pro odložení později nebo vyvstane-li nový důvod pro odložení, a to až do provedení předání. Přitom soud vezme v úvahu zejména závažnost trestného činu, pro který má být osoba předána, závažnost trestného činu, v souvislosti s nímž je o odložení předání rozhodováno, možnost předání této osoby z vyžadujícího státu zpět do České republiky, jakož i možnost dočasného předání osoby do vyžadujícího státu. Před rozhodnutím o odložení předání si soud vyžádá stanovisko soudu a v přípravném řízení státního zástupce příslušných k vedení trestního řízení v České republice nebo soudu, který v prvním stupni rozhodoval ve věci, v níž ~~byl pravomocně uložen trest nebo ochranné opatření~~ **má osoba, o jejíž předání jde, vykonat nepodmíněný trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody na území České republiky, pokud si takové stanovisko nevyžádal již státní zástupce.**

(2) Je-li rozhodnutí o odložení předání činěno při rozhodnutí o předání, ustanovení § 206 se neužije. ~~Nachází-li se osoba, o jejíž předání jde, v předběžné vazbě, soud současně s rozhodnutím o odložení jejího předání rozhodne o jejím propuštění z takové vazby~~ **okamžikem vzetí této osoby do vazby v trestním řízení vedeném v České republice nebo okamžikem započetí výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, pro které se předání odkládá.** ~~Je-li rozhodnutí o odložení předání činěno po rozhodnutí o předání, soud současně s rozhodnutím o odložení jejího předání rozhodne o jejím propuštění z předávací vazby.~~ **Věta druhá se užije obdobně na rozhodnutí o propuštění osoby z předávací vazby, je-li rozhodováno o odložení předání až po rozhodnutí o předání.**

(3) Proti rozhodnutím podle odstavců 1 a 2 je přípustná stížnost. Proti rozhodnutí o propuštění z vazby lze stížnost podat pouze tehdy, byla-li současně podána stížnost proti rozhodnutí o odložení předání.

(4) Doručí-li v době, kdy je předání osoby odloženo, týž členský stát další evropský zatýkací rozkaz na tuto osobu pro jiný skutek, než pro který bylo rozhodnuto, že se tato osoba

předá, k řízení o takovém evropském zatýkacím rozkazu jsou příslušné orgány, které byly činné ohledně původního evropského zatýkacího rozkazu na tuto osobu.

(5) Pomine-li důvod odložení předání, předseda senátu rozhodne o vzetí osoby do předávací vazby. Ustanovení § 206 odst. 1 věty druhé se neužije. Nelze-li přítomnost osoby, o jejíž předání jde, při rozhodování o předávací vazbě zajistit jinak ~~a nejde-li o zjednodušené předání~~, postupuje se přiměřeně podle § 69 trestního řádu; v takovém případě se § 79 odst. 1 a § 193 odst. 1 neužijí.

(6) Předseda senátu ukončí řízení o předání, nastane-li důvod pro ukončení předběžného šetření uvedený v § 203 odst. 9 písm. c), e), f) nebo g) nebo byl-li zjištěn důvod pro ukončení předběžného šetření uvedený v § 203 odst. 9 písm. d).

§ 211

Dočasné předání

(1) Před rozhodnutím o předání může předseda senátu rozhodnout, že povolí dočasné předání osoby, která se nachází v České republice ve vazbě nebo ve výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody anebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, do vyžadujícího státu k vykonání nezbytných úkonů trestního stíhání. V předběžném šetření tak učiní na návrh státního zástupce. V rozhodnutí stanoví přiměřenou lhůtu, jež nesmí být delší než 10 dnů, ve které musí být dočasně předaná osoba vrácena na území České republiky, pokud tomu nebrání okolnosti vyžadujícím státem neovlivnitelné nebo jestliže by vrácení osoby ohrozilo její život nebo zdraví. Doba, po kterou byla osoba dočasně předána, se do lhůt podle § 209 odst. 1 a 2 nezapočítává.

(2) Po rozhodnutí o předání, jehož výkon byl odložen, může předseda senátu rozhodnout, že povolí dočasné předání osoby, která se nachází v České republice ve vazbě, ve výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, do vyžadujícího státu k vykonání nezbytných úkonů trestního stíhání. V rozhodnutí stanoví přiměřenou lhůtu, ~~jež nesmí být delší než 1 měsíc~~, ve které musí být dočasně předaná osoba vrácena na území České republiky, pokud tomu nebrání okolnosti vyžadujícím státem neovlivnitelné nebo jestliže by vrácení osoby ohrozilo její život nebo zdraví. **Tato lhůta nesmí být delší než 1 měsíc, nachází-li se osoba ve vazbě, nebo 6 měsíců, nachází-li se osoba ve výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody.**

(3) Dočasné předání lze povolit pouze, pokud vyžadující stát poskytne ujištění, že osoba bude po dobu dočasného předání omezena na osobní svobodě a že proti ní budou uplatněna požadovaná omezení vyplývající z důvodu vazby na území České republiky.

(4) Provedení dočasného předání zajistí předseda senátu.

(5) Nachází-li se osoba, která má být dočasně předána, ve vazbě v trestním řízení vedeném v České republice, může být dočasné předání povoleno pouze se souhlasem soudu a v přípravném řízení státního zástupce příslušných k vedení takového řízení. **Nachází-li se taková osoba v zařízení pro výkon ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, vyžádá si předseda senátu před rozhodnutím o dočasném předání stanovisko tohoto zařízení.**

(6) Dočasné předání nepřerušuje výkon vazby, nepodmíněného trestu odnětí svobody ani ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody v České republice.

(7) Lhůtu uvedenou v odstavci 2 lze po dohodě s příslušným orgánem vyžadujícího státu prodloužit pouze ke stejnému účelu, pro který bylo dočasné předání osoby povoleno. Dočasné předání osoby podle odstavce 2 lze provést i opakovaně.

§ 213

Předání

(1) Předání osoby a s tím související propuštění z předávací vazby zajistí předseda senátu.

(2) Osobu je třeba předat vyžadujícímu státu nejpozději do 10 dnů od právní moci rozhodnutí o předání; při zjednodušeném předání nejpozději do 10 dnů od právní moci rozhodnutí o vzetí osoby do předávací vazby nebo o přeměně předběžné vazby na vazbu předávací. Bylo-li rozhodnuto o odložení předání, je třeba osobu předat do vyžadujícího státu nejpozději do 10 dnů od rozhodnutí o vzetí osoby do předávací vazby po pominutí důvodu pro odložení předání.

(3) V případě souběhu evropského zatýkacího rozkazu a žádosti o vydání lhůta pro předání osoby neběží. Osobu je v takovém případě třeba předat nejpozději do 10 dnů od vyznění soudu o rozhodnutí o ~~upřednostnění předání~~ **neupřednostnění vydání** nebo od vyznění podle § 218 odst. 3.

(4) Brání-li předání osoby ve stanovené lhůtě okolnosti neovlivnitelné vyžadujícím státem nebo orgány České republiky, předseda senátu učiní neprodleně úkony potřebné ke sjednání nové doby předání tak, aby k němu mohlo dojít co nejdříve po pominutí těchto okolností. Předání se musí uskutečnit nejpozději do 10 dnů od takto sjednané doby. Obdobně se postupuje, nastanou-li závažné humanitární důvody, zejména ohrozilo-li by předání život nebo zdraví osoby, o jejíž předání jde.

(5) Osoba, o jejíž předání jde, musí být neprodleně propuštěna z předávací vazby nejpozději poslední den lhůty uvedené v odstavci 2, 3 nebo 4.

(6) Předseda senátu poskytne příslušnému orgánu vyžadujícího státu informace o délce trvání vazby v průběhu předávacího řízení na území České republiky.

§ 218

Souběh evropského zatýkacího rozkazu s žádostí o vydání

(1) Byly-li orgánům České republiky doručeny na tutéž osobu evropský zatýkací rozkaz a žádost o vydání, rozhodne soud na návrh státního zástupce nejprve o předání podle § 205 a o přípustnosti vydání podle § 95. Po právní moci rozhodnutí, že se osoba předá, a rozhodnutí o přípustnosti vydání předseda senátu neprodleně předloží věc ministerstvu. Má-li ministr spravedlnosti pochybnosti o správnosti rozhodnutí soudu o přípustnosti vydání, podá Nejvyššímu soudu návrh na přezkoumání takového rozhodnutí nejpozději do ~~15 dnů~~ **1 měsíce** ode dne, kdy byla věc ministerstvu předložena; Nejvyšší soud rozhodne o takovém návrhu neprodleně.

(2) Nepodal-li ministr spravedlnosti návrh na přezkoumání rozhodnutí, že vydání je přípustné, rozhodne ve lhůtě ~~15 dnů~~ **1 měsíce** ode dne, kdy byla věc ministerstvu předložena, o tom, zda se upřednostní vydání. Rozhodl-li Nejvyšší soud, že vydání je přípustné, nebo zamítl-li návrh ministra spravedlnosti na přezkoumání rozhodnutí, že vydání je přípustné, ministr spravedlnosti rozhodne ve lhůtě 15 dnů od vrácení věci Nejvyšším soudem o tom, zda se upřednostní vydání. Zváží přitom všechny okolnosti, zejména závažnost

a místo spáchání trestných činů, datum doručení evropského zatýkacího rozkazu a doručení žádosti o vydání a zda jde o předání nebo vydání za účelem trestního stíhání nebo výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody anebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody.

(3) Nepodal-li ministr spravedlnosti návrh na přezkoumání rozhodnutí, že vydání není přípustné, rozhodl-li Nejvyšší soud, že vydání není přípustné, nebo zamítl-li návrh ministra spravedlnosti na přezkoumání rozhodnutí, že vydání není přípustné, ministerstvo o této skutečnosti neprodleně vyrozumí soud, který dále postupuje podle § 213.

(4) V případě, že se neupřednostní vydání, ministerstvo neprodleně o této skutečnosti vyrozumí soud, který dále postupuje podle § 213. **Pokud soud rozhodl podle § 95, že je přípustné vydání osoby do státu, který o její vydání rovněž požádal, považuje se toto rozhodnutí za udělení souhlasu s vydáním osoby do tohoto dalšího státu.**

(5) V případě upřednostnění vydání ministr spravedlnosti současně rozhodne, že se vydání povoluje. ~~O tomto rozhodnutí ministerstvo neprodleně vyrozumí soud.~~ **Současně může ministr spravedlnosti udělit souhlas s vydáním této osoby do dalšího státu, který o její předání požádal; v takovém případě se rozhodnutí podle § 205 odst. 1 o tom, že se osoba předává, považuje pro účely udělení souhlasu s jejím vydáním do tohoto dalšího státu za vyslovení přípustnosti vydání podle § 95 odst. 1. Ministerstvo neprodleně vyrozumí soud o rozhodnutí ministra spravedlnosti.** Soud po vyrozumění usnesením zruší své rozhodnutí o ~~předání~~ **předávací vazbě podle § 206a** v řízení o vydání neprodleně postupuje podle § 101.

§ 225

Předání z České republiky

(1) Na předání osoby z České republiky do Islandu nebo Norska a na související úkony se přiměřeně užití ustanovení této hlavy o evropském zatýkacím rozkazu. Ustanovení § 203 odst. 6, § 205 odst. 2 písm. a), b) a e) a § 207 se neuplatní. Ustanovení § 209 odst. 3 se neuplatní, pokud jde o informování Eurojustu.

(2) Osoba, o jejíž předání jde, se do Islandu nebo Norska nepředá také v případě, že

a) je občanem České republiky, **není-li zaručena vzájemnost,**

b) ~~skutek nenaplnuje~~ **skutek nenaplnoval** znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky a nejde o jednání, ohledně něhož nelze z důvodu nedostatku oboustranné trestnosti odmítnout výkon zatýkacího rozkazu podle Dohody mezi Evropskou unií a Islandskou republikou a Norským královstvím o postupu předávání mezi členskými státy Evropské unie a Islandem a Norskem¹¹⁾; v případě daní, poplatků, cel nebo měny nelze rozhodnout o nepředání jen z toho důvodu, že právní předpisy České republiky neukládají tentýž druh daní, poplatků nebo cel nebo neobsahují stejná ustanovení týkající se daní, poplatků, cel nebo měny jako právní předpisy vyžadujícího státu, nebo

c) trestný čin, pro který byl zatýkací rozkaz vydán, má výlučně politický charakter a ze strany vyžadujícího státu není zaručena vzájemnost¹²⁾.

(3) Ustanovení odstavce 2 se přiměřeně použije i v případě, že Norsko nebo Island požádá o udělení souhlasu s rozšířením předání.

§ 233

Uznání a výkon příkazu k zajištění věci

(1) Justiční orgán neprodleně rozhodnutím uzná příkaz k zajištění věci, nebrání-li tomu některý z důvodů uvedených v odstavci 3 nebo 5, a ihned zajistí výkon tohoto rozhodnutí postupem podle hlavy čtvrté oddílu čtvrtého trestního řádu, ledaže rozhodne o odkladu výkonu rozhodnutí, nebo výkon rozhodnutí nelze provést, neboť věc, která je předmětem zajištění, se ztratila, byla zničena nebo ji nelze nalézt na místě uvedeném v osvědčení nebo proto, že místo, kde se měla nacházet, nebylo v osvědčení označeno dostatečně přesně.

(2) Prohlídky podle hlavy čtvrté oddílu pátého trestního řádu lze při výkonu příkazu k zajištění věci vydaného justičním orgánem jiného členského státu provést pouze za podmínky, že skutek by byl trestným činem i podle práva České republiky.

(3) Justiční orgán neprodleně rozhodnutím neuzná příkaz k zajištění věci, pokud

- a) ~~skutek nenaplňuje~~ **skutek nenaplňoval** znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky a nejde o jednání uvedená v § 234; v případě trestných činů týkajících se daní, poplatků, cel nebo měny nelze příkaz k zajištění věci vydaný justičním orgánem jiného členského státu neuznat pouze z toho důvodu, že právní předpisy České republiky neukládají tentýž druh daní, poplatků nebo cel nebo neobsahují stejná ustanovení týkající se daní, poplatků, cel nebo měny jako právní předpisy daného členského státu,
- b) jeho uznání a výkon by byly v rozporu s překážkou věci pravomocně rozhodnuté,
- c) zajištění věci brání výsada nebo imunita podle zákona nebo mezinárodního práva, pro kterou je osoba vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení,
- d) příkaz k zajištění věci nebyl vydán v trestním řízení v jiném členském státu, nebo
- e) věc, která je předmětem zajištění, nepodléhá podle jiných právních předpisů propadnutí nebo zabránění.

(4) Vznikne-li pochybnost o tom, zda nebo do jaké míry je osoba, vůči níž příkaz k zajištění věci směřuje, vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení, rozhodne o tom na návrh této osoby nebo justičního orgánu Nejvyšší soud.

(5) Justiční orgán dále nemusí rozhodnutím uznat příkaz k zajištění věci, pokud k tomuto příkazu není připojeno osvědčení na stanoveném formuláři¹⁴⁾, toto osvědčení je zjevně neúplné, neodpovídá obsahu příkazu nebo není přeložené do českého jazyka nebo jiného jazyka, ve kterém lze osvědčení podle prohlášení České republiky¹⁵⁾ přijmout. Justiční orgán neprodleně, před rozhodnutím o neuznání vyzve justiční orgán jiného členského státu, aby mu ve lhůtě jím stanovené zaslal osvědčení, jeho opravené znění nebo překlad osvědčení do příslušného jazyka. Zároveň jej upozorní, že pokud tak neučiní ve stanovené lhůtě, aniž by uvedl podstatné důvody, pro které tak nemohl učinit, neuzná příkaz.

(6) Proti rozhodnutí, kterým se příkaz k zajištění věci uznává, je přípustná stížnost; o stížnosti proti rozhodnutí státního zástupce rozhoduje soud uvedený v § 146a odst. 1 trestního řádu. Stížností nelze napadnout důvody, pro které byl příkaz vydán.

(7) Justiční orgán neprodleně informuje justiční orgán jiného členského státu o uznání nebo neuznání příkazu, o zajištění výkonu rozhodnutí nebo o skutečnostech bránících provedení výkonu rozhodnutí, o podání stížnosti proti rozhodnutí, že se příkaz k zajištění věci uznává, a o výsledku řízení o této stížnosti.

Odložení výkonu rozhodnutí o uznání příkazu k zajištění věci

(1) Justiční orgán může ~~rozhodnout o odložení výkonu~~ **odložit výkon** rozhodnutí o uznání příkazu k zajištění věci, jestliže

a) jeho výkon by mohl narušit trestní řízení vedené v České republice, nebo

b) věc uvedená v takovém příkazu již byla zajištěna pro účely jiného trestního řízení vedeného v České republice nebo v jiném státu.

(2) Jakmile pomine důvod pro odložení výkonu rozhodnutí uvedeného v odstavci 1, justiční orgán zajistí jeho výkon. Pokud v mezidobí v jiném členském státu došlo k zrušení příkazu nebo k zrušení anebo omezení zajištění, justiční orgán od zajištění výkonu rozhodnutí upustí nebo jeho výkon zajistí v omezeném rozsahu.

(3) Justiční orgán neprodleně vyrozumí příslušný justiční orgán jiného členského státu o odložení výkonu rozhodnutí, včetně důvodů odložení, a jeho předpokládané délce trvání, lze-li ji odhadnout, o dalších omezeních, která se vztahují na věc uvedenou v příkazu k zajištění věci, pokud jsou mu známa, a o zajištění výkonu rozhodnutí po pominutí důvodu odložení.

§ 244

Rozhodnutí o uznání a výkonu

(1) Nepovažuje-li samosoudce osvědčení a rozhodnutí zaslané jiným členským státem za dostatečný podklad pro rozhodnutí o uznání a výkonu, požádá příslušný orgán tohoto členského státu, aby mu v jím stanovené lhůtě zaslal nezbytné dodatkové informace. Nezašle-li jiný členský stát dodatkové informace ve stanovené lhůtě, aniž by uvedl podstatné důvody, pro které tak neučinil, samosoudce řízení ukončí a o jeho ukončení vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu, státního zástupce, byl-li již ve věci činný, a obhájce, byl-li zvolen nebo ustanoven. Na tyto následky musí být příslušný orgán jiného členského státu upozorněn.

(2) O tom, zda se rozhodnutí jiného členského státu uzná a vykoná, nebo zda se rozhodnutí neuzná, rozhodne samosoudce bez zbytečného odkladu, zpravidla do 20 pracovních dnů ode dne, kdy obdržel rozhodnutí jiného členského státu spolu s osvědčením. Byl-li proti rozhodnutí jiného členského státu podán opravný prostředek, lhůta uvedená ve větě první se prodlužuje o dalších 20 pracovních dnů. Do lhůt uvedených ve větě první a druhé se nezapočítává doba, po kterou je pořizován překlad rozhodnutí nebo osvědčení nebo jsou od jiného členského státu opatřovány podklady nezbytné pro rozhodnutí. Nelze-li tuto lhůtu dodržet, samosoudce o tom neprodleně uvědomí příslušný orgán jiného členského státu a uvede důvody prodlení, včetně předpokládané doby takového prodlení.

(3) Rozhodnutí o uznání a výkonu samosoudce doručí osobě, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, státnímu zástupci a obhájci, byl-li zvolen nebo ustanoven. Nelze-li rozhodnutí doručit osobě, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, z důvodu jejího neznámého pobytu, samosoudce řízení ukončí a o jeho ukončení, včetně uvedení důvodu takového postupu, neprodleně vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu, státního zástupce a obhájce, byl-li zvolen nebo ustanoven.

(4) ~~O nepravomocném rozhodnutí o uznání a výkonu samosoudce neprodleně vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu; v případě uznání a výkonu rozhodnutí jej informuje i o přizpůsobení uloženého opatření, včetně omezení délky jeho trvání na nejvyšší přípustnou dobu stanovenou trestním řádem, a o důvodech takového přizpůsobení a v případě neuznání~~

~~i o důvodech takového postupu.~~ **Pokud došlo pouze k částečnému uznání nebo bylo rozhodnuto o neuznání anebo došlo k přizpůsobení uloženého opatření, včetně omezení délky jeho trvání na nejvyšší přípustnou dobu stanovenou trestním řádem, samosoudce neprodleně vyrozumí o nepravomocném rozhodnutí o uznání a výkonu příslušný orgán jiného členského státu; v případě neuznání nebo přizpůsobení informuje i o důvodech takového postupu.** Samosoudce vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu i o tom, že proti jeho rozhodnutí byla podána stížnost, jakož i o tom, že rozhodnutí nabylo právní moci.

§ 245

Důvody pro neuznání rozhodnutí

(1) Samosoudce neuzná rozhodnutí jiného členského státu, pokud

- a) uznání a výkon takového rozhodnutí by byly v rozporu s překážkou věci pravomocně rozhodnuté,
- b) ~~skutek nenaplnuje~~ **skutek nenaplnoval** znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky, pokud nejde o jednání uvedená v § 243; v případě trestných činů týkajících se daní, poplatků, cel nebo měny nelze rozhodnutí jiného členského státu neuznat pouze z toho důvodu, že právní předpisy České republiky neukládají tentýž druh daní, poplatků nebo cel nebo neobsahují stejná ustanovení týkající se daní, poplatků, cel nebo měny jako právní předpisy daného členského státu,
- c) osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, požívá podle právního řádu České republiky nebo mezinárodního práva výsad a imunit, pro které je vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení,
- d) osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, by nebyla podle právního řádu České republiky vzhledem ke svému věku trestně odpovědná,
- e) by byl dán některý z důvodů pro nepředání osoby, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, v případě, že by následně bylo rozhodováno o předání této osoby zpět do tohoto členského státu na základě evropského zatýkacího rozkazu z důvodu porušení náhradního opatření za vazbu, nebo
- f) trestní odpovědnost je podle právního řádu České republiky promlčena a takové rozhodnutí bylo vydáno pro skutek, jehož stíhání je podle právního řádu České republiky v pravomoci orgánů České republiky.

(2) Vznikne-li pochybnost o tom, zda nebo do jaké míry je osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení, rozhodne o tom na návrh této osoby, státního zástupce nebo samosoudce Nejvyšší soud.

(3) Samosoudce dále nemusí uznat rozhodnutí jiného členského státu, pokud toto rozhodnutí neobdržel, k tomuto rozhodnutí není připojeno osvědčení na stanoveném formuláři¹⁷⁾, toto osvědčení je zjevně neúplné, neodpovídá obsahu rozhodnutí, k němuž je připojeno, nebo není přeložené do českého jazyka nebo jiného jazyka, ve kterém lze osvědčení podle prohlášení České republiky¹⁸⁾ přijmout. Před rozhodnutím o neuznání samosoudce vyzve příslušný orgán jiného členského státu, aby mu ve lhůtě jím stanovené zaslal rozhodnutí, osvědčení, jeho opravené znění nebo překlad osvědčení do příslušného jazyka. Zároveň jej upozorní, že pokud tak neučiní ve stanovené lhůtě, aniž by uvedl podstatné důvody, pro které tak nemohl učinit, neuzná rozhodnutí.

(4) Je-li dán důvod pro neuznání rozhodnutí jiného členského státu uvedený v odstavci 1 písm. a), samosoudce si před rozhodnutím o neuznání takového rozhodnutí vždy vyžádá stanovisko příslušného orgánu jiného členského státu; takové stanovisko si může vyžádat rovněž, je-li dán jiný důvod pro neuznání.

§ 267

Důvody pro neuznání rozhodnutí

(1) Samosoudce neuzná rozhodnutí jiného členského státu, pokud

- a) uznání a výkon takového rozhodnutí by byly v rozporu s překážkou věci pravomocně rozhoduté,
- b) ~~skutek nenaplnuje~~ **skutek nenaplnoval** znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky, pokud nejde o jednání uvedená v § 265; v případě trestných činů týkajících se daní, poplatků, cel nebo měny nelze rozhodnutí jiného členského státu neuznat pouze z toho důvodu, že právní předpisy České republiky neukládají tentýž druh daní, poplatků nebo cel nebo neobsahují stejná ustanovení týkající se daní, poplatků, cel nebo měny jako právní předpisy daného členského státu,
- c) osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, požívá podle právního řádu České republiky nebo mezinárodního práva výsad a imunit, pro které je vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení,
- d) osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, by nebyla podle právního řádu České republiky vzhledem k svému věku odpovědná za trestný čin nebo jiný delikt,
- e) takové rozhodnutí bylo vydáno v řízení vedeném v nepřítomnosti osoby, vůči níž směřuje, není-li dále stanoveno jinak,
- f) uložený peněžitý trest nebo plnění je nižší než 70 EUR; částka uvedená v jiné měně se přepočte z cizí měny na euro podle kursu devizového trhu vyhlášeného Českou národní bankou ke dni, kdy bylo takové rozhodnutí vydáno, nebo
- g) nárok na plnění nebo na výkon sankce uložené takovým rozhodnutím je podle právního řádu České republiky promlčen a takové rozhodnutí bylo vydáno pro skutek, jehož postihování je podle právního řádu České republiky v pravomoci orgánů České republiky.

(2) Vznikne-li pochybnost o tom, zda nebo do jaké míry je osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení, rozhodne o tom na návrh této osoby, státního zástupce nebo samosoudce Nejvyšší soud.

(3) Rozhodnutí jiného členského státu lze uznat, i když je dán důvod pro neuznání uvedený v odstavci 1 písm. e), pokud osoba, vůči níž takové rozhodnutí směřuje,

- a) byla včas osobně předvolána, a tudíž informována o datu a místě konání nařízeného jednání soudu, které vedlo k vydání rozhodnutí, nebo jiným způsobem obdržela úřední informaci o datu a místě konání nařízeného jednání soudu tak, že bylo jednoznačně zjištěno, že o plánovaném jednání soudu věděla a byla informována, že jednání může být konáno a rozhodnutí vyneseno i v její nepřítomnosti,
- b) věděla o nařízeném jednání soudu a pověřila obhájce, kterého si sama zvolila, nebo který jí byl ustanoven, aby ji na jednání soudu obhajoval, a ten tak učinil, nebo
- c) poté, co jí bylo osobně doručeno rozhodnutí a byla výslovně poučena o svém právu na nové projednání věci nebo právu na podání opravného prostředku, jejichž využití umožňuje její

účast v novém nebo opravném řízení, opětovné posouzení nebo přezkoumání věci a provedení nových důkazů a může vést ke změně původního rozhodnutí, se takového práva výslovně vzdala, nebo je v příslušné lhůtě neuplatnila nebo opravný prostředek vzala zpět.

(4) Samosoudce nemusí uznat rozhodnutí jiného členského státu, jde-li o rozhodnutí vydané pro skutek spáchaný

- a) zcela nebo zčásti na území České republiky nebo mimo území České republiky na palubě lodi nebo jiného plavidla nebo letadla anebo jiného vzdušného dopravního prostředku, které jsou registrovány v České republice; přitom zohlední zejména okolnosti spáchání skutku, nebo
- b) mimo území státu, o jehož rozhodnutí jde, a podle právního řádu České republiky by nebylo možné takový skutek trestně stíhat nebo jinak postihnout, pokud by byl spáchán mimo území České republiky.

(5) Samosoudce dále nemusí uznat rozhodnutí jiného členského státu, pokud toto rozhodnutí neobdržel, k tomuto rozhodnutí není připojeno osvědčení na stanoveném formuláři²³⁾, toto osvědčení je zjevně neúplné, neodpovídá obsahu rozhodnutí, k němuž je připojeno, nebo není přeložené do českého jazyka nebo jiného jazyka, ve kterém lze osvědčení podle prohlášení České republiky²⁴⁾ přijmout. Před rozhodnutím o neuznání samosoudce vyzve příslušný orgán jiného členského státu, aby mu ve lhůtě jím stanovené zaslal rozhodnutí, osvědčení, jeho opravené znění nebo překlad osvědčení do příslušného jazyka. Zároveň jej upozorní, že pokud tak neučiní ve stanovené lhůtě, aniž by uvedl podstatné důvody, pro které tak nemohl učinit, neuzná rozhodnutí.

(6) Jsou-li dány důvody pro neuznání rozhodnutí jiného členského státu uvedené v odstavci 1 písm. g) nebo e), samosoudce si před rozhodnutím o neuznání takového rozhodnutí vždy vyžádá stanovisko příslušného orgánu jiného členského státu; takové stanovisko si může vyžádat rovněž, je-li dán jiný důvod pro neuznání.

§ 284

Důvody pro neuznání rozhodnutí

(1) Samosoudce neuzná rozhodnutí jiného členského státu, pokud

- a) uznání a výkon takového rozhodnutí by byly v rozporu s překážkou věci pravomocně rozhodnuté,
- b) ~~skutek nenaplňuje~~ **skutek nenaplňoval** znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky, pokud nejde o jednání uvedená v § 282; v případě trestných činů týkajících se daní, poplatků, cel nebo měny nelze rozhodnutí jiného členského státu neuznat pouze z toho důvodu, že právní předpisy České republiky neukládají tentýž druh daní, poplatků nebo cel nebo neobsahují stejná ustanovení týkající se daní, poplatků, cel nebo měny jako právní předpisy daného členského státu,
- c) majetek, o jehož propadnutí nebo zabránění jde, nepodléhá podle jiných právních předpisů propadnutí nebo zabránění,
- d) osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, požívá podle právního řádu České republiky nebo mezinárodního práva výsad a imunit, pro které je vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení,
- e) výkonu takového rozhodnutí brání práva třetích osob,

- f) takové rozhodnutí bylo vydáno v řízení vedeném v nepřítomnosti osoby, vůči níž směřuje, není-li dále stanoveno jinak,
- g) majetek, o jehož propadnutí nebo zabránění jde, již propadl nebo byl zabrán, ztratil se, byl zničen nebo jej nelze nalézt na místě uvedeném v osvědčení, nebo takové místo není v osvědčení uvedeno dostatečně přesně,
- h) trest nebo ochranné opatření týkající se propadnutí nebo zabránění majetku, jež byly uloženy rozhodnutím jiného členského státu, již byly zcela vykonány v jiném státu nebo osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, požadovanou částku v jiném státu dobrovolně uhradila, nebo
- i) výkon trestu uloženého takovým rozhodnutím je podle právního řádu České republiky promlčen a takové rozhodnutí bylo vydáno pro skutek, jehož stíhání je podle právního řádu České republiky v pravomoci orgánů České republiky.

(2) Vznikne-li pochybnost o tom, zda nebo do jaké míry je osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení, rozhodne o tom na návrh této osoby, státního zástupce nebo samosoudce Nejvyšší soud.

(3) Rozhodnutí jiného členského státu lze uznat, i když je dán důvod pro neuznání uvedený v odstavci 1 písm. f), pokud osoba, vůči níž takové rozhodnutí směřuje,

- a) byla včas osobně předvolána, a tudíž informována o datu a místu konání nařízeného jednání soudu, které vedlo k vydání rozhodnutí, nebo jiným způsobem obdržela úřední informaci o datu a místu konání nařízeného jednání soudu tak, že bylo jednoznačně zjištěno, že o plánovaném jednání soudu věděla a byla informována, že jednání může být konáno a rozhodnutí vyneseno i v její nepřítomnosti,
- b) věděla o nařízeném jednání soudu a pověřila obhájce, kterého si sama zvolila, nebo který jí byl ustanoven, aby ji na jednání soudu obhajoval, a ten tak učinil, nebo
- c) poté, co jí bylo osobně doručeno rozhodnutí a byla výslovně poučena o svém právu na nové projednání věci nebo právu na podání opravného prostředku, jejichž využití umožňuje její účast v novém nebo opravném řízení, opětovné posouzení nebo přezkoumání věci provedení nových důkazů a může vést ke změně původního rozhodnutí, se takového práva výslovně vzdala, nebo je v příslušné lhůtě neuplatnila nebo opravný prostředek vzala zpět.

(4) Samosoudce nemusí uznat rozhodnutí jiného členského státu, jde-li o rozhodnutí

- a) vydané pro skutek spáchaný zcela nebo zčásti na území České republiky nebo mimo území České republiky na palubě lodi nebo jiného plavidla nebo letadla anebo jiného vzdušného dopravního prostředku, které jsou registrovány v České republice; přitom zohlední zejména okolnosti spáchaní skutku,
- b) vydané pro skutek spáchaný mimo území státu, o jehož rozhodnutí jde, a podle právního řádu České republiky by nebylo možné takový skutek trestně stíhat, pokud by byl spáchán mimo území České republiky,
- c) uvedené v § 278 odst. 2, a to v rozsahu, v jakém nelze vyslovit propadnutí takového majetku v obdobném trestním řízení vedeném v České republice, nebo
- d) uvedené v § 278 odst. 3.

(5) Samosoudce dále nemusí uznat rozhodnutí jiného členského státu, pokud toto rozhodnutí neobdržel, k tomuto rozhodnutí není připojeno osvědčení na stanoveném formuláři²⁷⁾, toto osvědčení je zjevně neúplné, neodpovídá obsahu rozhodnutí, k němuž je

připojeno, nebo není přeložené do českého jazyka nebo jiného jazyka, ve kterém lze osvědčení podle prohlášení České republiky²⁸⁾ přijmout. Před rozhodnutím o neuznání samosoudcevyzve příslušný orgán jiného členského státu, aby mu ve lhůtě jím stanovené zaslal rozhodnutí, osvědčení, jeho opravené znění nebo překlad osvědčení do příslušného jazyka. Zároveň jej upozorní, že pokud tak neučiní ve stanovené lhůtě, aniž by uvedl podstatné důvody, pro které tak nemohl učinit, neuzná rozhodnutí.

(6) Jsou-li dány důvody pro neuznání rozhodnutí jiného členského státu uvedené v odstavci 1 písm. a), e), f), g) nebo h) nebo v odstavci 4 písm. a) nebo b), samosoudce před rozhodnutím o neuznání takového rozhodnutí vždy vyžádá stanovisko příslušného orgánu jiného členského státu, takové stanovisko si může vyžádat rovněž, je-li dán jiný důvod pro neuznání.

§ 304

Rozhodnutí o uznání a výkonu

(1) Předseda senátu může požádat příslušný orgán jiného členského státu, aby mu v jím stanovené lhůtě zaslal překlad rozhodnutí nebo jeho podstatných částí, jež se týkají osoby, vůči níž takové rozhodnutí směřuje, do českého jazyka, popřípadě nezbytné dodatkové informace. Z důvodů hodných zvláštního zřetele si překlad takového rozhodnutí nebo jeho podstatných částí může opatřit soud sám. Nezašle-li jiný členský stát překlad rozhodnutí nebo jeho podstatných částí nebo dodatkové informace ve stanovené lhůtě, aniž by uvedl podstatné důvody, pro které tak neučinil, soud řízení ukončí a o jeho ukončení vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu, státního zástupce, byl-li již ve věci činný, a obhájce, byl-li zvolen nebo ustanoven. Na tyto následky musí být příslušný orgán jiného členského státu upozorněn.

(2) O tom, zda se rozhodnutí jiného členského státu uzná a vykoná, nebo zda se rozhodnutí neuzná, rozhodne soud rozsudkem ve veřejném zasedání za přítomnosti státního zástupce; před konáním veřejného zasedání si předseda senátu vyžádá písemné vyjádření státního zástupce. Nachází-li se osoba, vůči níž takové rozhodnutí směřuje, v cizím státu ve vazbě, výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, o veřejném zasedání se nevyrozumívá a veřejné zasedání se koná za přítomnosti jejího obhájce.

(3) Nelze-li rozhodnutí o uznání a výkonu doručit osobě, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, z důvodu jejího neznámého pobytu, soud řízení ukončí a o jeho ukončení, včetně uvedení důvodu takového postupu, neprodleně vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu, státního zástupce a obhájce.

~~(4) O nepravomocném rozhodnutí o uznání a výkonu předseda senátu neprodleně vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu; v případě uznání a výkonu rozhodnutí jej informuje i o přeměně druhu nebo výměry trestu nebo ochranného opatření a o důvodech takové přeměny a v případě neuznání i o důvodech takového postupu. Pokud došlo pouze k částečnému uznání nebo bylo rozhodnuto o neuznání anebo došlo k přeměně druhu nebo výměry trestu nebo ochranného opatření, předseda senátu neprodleně vyrozumí o nepravomocném rozhodnutí o uznání a výkonu příslušný orgán jiného členského státu; v případě neuznání nebo přeměny informuje i o důvodech takového postupu. Předseda senátu vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu i o tom, že rozhodnutí nabylo právní moci.~~

(5) V řízení o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu soud postupuje urychleně tak, aby mohl rozhodnout zpravidla do 90 dnů ode dne, kdy obdržel rozhodnutí

jiného členského státu spolu s osvědčením. Do této lhůty se nezapočítává doba, po kterou je pořizován překlad rozhodnutí nebo jsou od jiného členského státu opatřovány podklady nezbytné pro rozhodnutí. Nelze-li tuto lhůtu dodržet, předseda senátu o tom neprodleně uvědomí příslušný orgán jiného členského státu a uvede důvody prodlení, včetně předpokládané doby takového prodlení.

§ 305

Důvody pro neuznání rozhodnutí

(1) Soud neuznává rozhodnutí soudu jiného členského státu, pokud

- a) uznání a výkon takového rozhodnutí by byly v rozporu s překážkou věci pravomocně rozhodnuté,
- b) ~~skutek nenaplnuje~~ **skutek nenaplnoval** znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky; v případě trestných činů týkajících se daní, poplatků, cel nebo měny nelze rozhodnutí jiného členského státu neuznat pouze z toho důvodu, že právní předpisy České republiky neukládají tentýž druh daní, poplatků nebo cel nebo neobsahují stejná ustanovení týkající se daní, poplatků, cel nebo měny jako právní předpisy daného členského státu,
- c) osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, požívá podle právního řádu České republiky nebo mezinárodního práva výsad a imunit, pro které je vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení,
- d) osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, by nebyla podle právního řádu České republiky vzhledem k svému věku odpovědná za trestný čin,
- e) výměra dosud nevykonaného trestu nebo ochranného opatření činila v době doručení takového rozhodnutí soudu méně než 6 měsíců; nelze-li výkonu dosáhnout jinak, lze rozhodnutí uznat a vykonat i v tomto případě,
- f) takové rozhodnutí bylo vydáno v řízení vedeném v nepřítomnosti osoby, vůči níž směřuje, není-li dále stanoveno jinak,
- g) uložený trest nebo ochranné opatření zahrnují takové opatření zdravotní péče, které nelze s ohledem na právní řád České republiky nebo na její systém zdravotnictví v České republice vykonat,
- h) výkon trestu uloženého takovým rozhodnutím by byl podle právního řádu České republiky promlčen, nebo
- i) příslušný orgán jiného členského státu, který byl soudem požádán o souhlas se stíháním osoby, vůči níž takové rozhodnutí směřuje, nebo s výkonem trestu nebo ochranného opatření vůči takové osobě v České republice pro jiný trestný čin spáchaný před jejím předáním do České republiky než pro ten, pro který byla předána, takový souhlas neudělil.

(2) Vznikne-li pochybnost o tom, zda nebo do jaké míry je osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení, rozhodne o tom na návrh této osoby, státního zástupce nebo soudu Nejvyšší soud.

(3) Rozhodnutí jiného členského státu lze uznat, i když je dán důvod pro neuznání uvedený v odstavci 1 písm. f), pokud osoba, vůči níž takové rozhodnutí směřuje,

- a) byla včas osobně předvolána, a tudíž informována o datu a místě konání nařízeného jednání soudu, které vedlo k vydání rozhodnutí, nebo jiným způsobem obdržela úřední informaci

o datu a místě konání nařízeného jednání soudu tak, že bylo jednoznačně zjištěno, že o plánovaném jednání soudu věděla a byla informována, že jednání může být konáno a rozhodnutí vyneseno i v její nepřítomnosti,

- b) věděla o nařízeném jednání soudu a pověřila obhájce, kterého si sama zvolila, nebo který jí byl ustanoven, aby ji na jednání soudu obhajoval, a ten tak učinil, nebo
- c) poté, co jí bylo osobně doručeno rozhodnutí a byla výslovně poučena o svém právu na nové projednání věci nebo právu na podání opravného prostředku, jejichž využití umožňuje její účast v novém nebo opravném řízení, opětovné posouzení nebo přezkoumání věci a provedení nových důkazů a může vést ke změně původního rozhodnutí, se takového práva výslovně vzdala, nebo je v příslušné lhůtě neuplatnila nebo opravný prostředek vzala zpět.

(4) Soud nemusí uznat rozhodnutí jiného členského státu, jde-li o rozhodnutí vydané pro skutek spáchaný zcela nebo zčásti na území České republiky nebo mimo území České republiky na palubě lodi nebo jiného plavidla nebo letadla anebo jiného vzdušného dopravního prostředku, které jsou registrovány v České republice; přitom zohlední zejména okolnosti spáchání skutku.

(5) Soud dále nemusí uznat rozhodnutí jiného členského státu, pokud toto rozhodnutí neobdržel, k tomuto rozhodnutí není připojeno osvědčení na stanoveném formuláři³¹⁾, toto osvědčení je zjevně neúplné, neodpovídá obsahu rozhodnutí, k němuž je připojeno, nebo není přeložené do českého jazyka nebo jiného jazyka, ve kterém lze osvědčení podle prohlášení České republiky³²⁾ přijmout. Před rozhodnutím o neuznání předseda senátu vyzve příslušný orgán jiného členského státu, aby mu ve lhůtě jím stanovené zaslal rozhodnutí, osvědčení, jeho opravené znění nebo překlad osvědčení do příslušného jazyka. Zároveň jej upozorní, že pokud tak neučiní ve stanovené lhůtě, aniž by uvedl podstatné důvody, pro které tak nemohl učinit, soud neuzná rozhodnutí.

(6) Jsou-li dány důvody pro neuznání rozhodnutí jiného členského státu uvedené v odstavci 1 písm. a), f) nebo g) nebo v odstavci 4, předseda senátu si před rozhodnutím o neuznání takového rozhodnutí vždy vyžádá stanovisko příslušného orgánu jiného členského státu; takové stanovisko si může vyžádat rovněž, je-li dán jiný důvod pro neuznání.

(7) Rozhodne-li soud o neuznání rozhodnutí jiného členského státu a osoba, vůči níž takové rozhodnutí směřuje, je v uznávací vazbě, rozhodne zároveň o jejím propuštění. Proti tomuto rozhodnutí je přípustná stížnost státního zástupce, která má odkladný účinek pouze tehdy, byla-li podána ihned po vyhlášení rozhodnutí a bylo-li současně podáno odvolání státního zástupce proti rozsudku, jímž bylo rozhodnuto o neuznání.

§ 306

Uznání a výkon

(1) Nejde-li o případ uvedený v § 302 odst. 2 nebo 3 nebo v § 304 odst. 1, anebo není-li dán důvod pro neuznání rozhodnutí jiného členského státu, soud uzná takové rozhodnutí na území České republiky a současně rozhodne, že se trest nebo ochranné opatření uložené tímto rozhodnutím vykoná; ustanovení § 124 odst. 2 až 4 se přitom užijí obdobně.

(2) Přichází-li v úvahu alespoň částečné uznání a výkon rozhodnutí jiného členského státu, soud uzná jeho rozhodnutí pouze pro některý z ~~trestných činů~~ **skutků**, jichž se rozhodnutí týká, **a ve zbývajících částech rozhodne o neuznání takového rozhodnutí.** V rozhodnutí o uznání a výkonu v takovém případě stanoví, jaká poměrná část trestu nebo

ochranného opatření se vykoná v České republice. Tento postup nesmí vést ke zvýšení výměry uloženého trestu nebo ochranného opatření. Před rozhodnutím o částečném uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu si předseda senátu vyžádá stanovisko příslušného orgánu jiného členského státu, zda s takovým postupem souhlasí, nebo zda vezme rozhodnutí spolu s osvědčením zpět.

§ 307

Zohlednění práva jiného členského státu

Soud může v rozhodnutí o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu stanovit, že budou na území České republiky dodrženy lhůty pro podmíněné propuštění z výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo předčasné ukončení takového výkonu stanovené právem jiného členského státu, **pokud to tento členský stát požaduje**. Jsou-li takové lhůty přísnější než podle právního řádu České republiky, lze v případě, kdy se vyžaduje souhlas podle § 300 odst. 1, rozhodnout o tom, že budou dodrženy, pouze se souhlasem osoby, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje.

§ 309

Zpětvzetí rozhodnutí a osvědčení

(1) Vzal-li příslušný orgán jiného členského státu rozhodnutí spolu s osvědčením zpět do doby, než je o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu pravomocně rozhodnuto, předseda senátu vezme zpětvzetí **rozhodnutí a osvědčení** rozhodnutím na vědomí, čímž je řízení ukončeno.

(2) Vzal-li příslušný orgán jiného členského státu rozhodnutí spolu s osvědčením zpět až poté, co bylo toto rozhodnutí v České republice pravomocně uznáno, soud bez zbytečného odkladu učiní opatření směřující k upuštění od výkonu uznaného rozhodnutí. Byl-li však již výkon trestu nebo ochranného opatření zahájen, soud o tom informuje příslušný orgán jiného členského státu a upozorní jej, že v takovém případě již nelze ke zpětvzetí rozhodnutí a osvědčení přihlížet.

(3) Nachází-li se osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, v uznávací vazbě, musí být v případě uvedeném v odstavci 1 a odstavci 2 větě první bez zbytečného odkladu propuštěna.

§ 311

Převzetí osoby z jiného členského státu

(1) Osobu, kterou jiný členský stát předal k výkonu trestu nebo ochranného opatření, **které má být vykonáváno ve věznici nebo v ústavu pro výkon zabezpečovací detence**, převezmou orgány Vězeňské služby na území České republiky a dodají ji ~~ve věznici nebo zařízení pro výkon ochranného opatření~~ **příslušnému zařízení**. O tom neprodleně vyrozumí soud.

(2) Nedošlo-li k předání osoby, která se nachází v jiném členském státu ve výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody a ohledně níž bylo uznáno rozhodnutí jiného členského státu, do České republiky k výkonu takového trestu nebo ochranného opatření, je výkon uznaného rozhodnutí

jiného členského státu ohledně takového trestu nebo ochranného opatření na území České republiky nepřípustný.

§ 315

Podmínky pro zaslání rozhodnutí k uznání a výkonu

(1) Je-li to vhodné a účelné z hlediska zajištění úspěšného začlenění osoby, vůči níž rozhodnutí směřuje, do společnosti, nebo z hlediska zajištění její úspěšné léčby, může soud, který ve věci rozhodl v prvním stupni, na žádost této osoby nebo i bez takové žádosti toto rozhodnutí zaslat příslušnému orgánu jiného členského státu za účelem uznání a výkonu, pokud se tato osoba nachází na území tohoto členského státu nebo na území České republiky, a

- a) je státním občanem tohoto členského státu a má na jeho území obvyklé bydliště,
- b) je státním občanem tohoto členského státu, nemá na jeho území obvyklé bydliště, ale po výkonu trestu nebo ochranného opatření do něj bude vyhoštěna na základě pravomocného rozhodnutí vydaného v soudním nebo správním řízení, nebo
- c) v jiných případech než uvedených v písmenech a) a b), pokud s tím tento členský stát **souhlasí vyslovil souhlas**.

(2) Je-li to vhodné a účelné z hlediska zajištění úspěšného začlenění osoby, vůči níž rozhodnutí směřuje, do společnosti, nebo z hlediska zajištění její úspěšné léčby, může soud, který ve věci rozhodl v prvním stupni, zaslat toto rozhodnutí příslušnému orgánu jiného členského státu k uznání a výkonu, pokud o to tento členský stát požádal.

(3) Rozhodnutí lze do jiného členského státu zaslat pouze s předchozím písemným souhlasem osoby, vůči níž směřuje; tento souhlas se nevyžaduje

- a) v případě uvedeném v odstavci 1 písm. a),
- b) u osoby, která má být po výkonu trestu nebo ochranného opatření do tohoto členského státu z České republiky vyhoštěna,
- c) u osoby, která uprchla do tohoto členského státu nebo se do něj vrátila proto, že proti ní bylo vedeno v České republice trestní řízení, a v tomto řízení bylo poté vydáno rozhodnutí, které má být v tomto členském státu uznáno a vykonáno,
- d) u osoby, která uprchla do tohoto členského státu nebo se do něj vrátila proto, že proti ní bylo v České republice vydáno rozhodnutí, které má být v tomto členském státu uznáno a vykonáno.

(4) Osoba, vůči níž rozhodnutí směřuje, musí být před vyslovením souhlasu poučena o jeho významu a následcích. Vyslovený souhlas nelze vzít zpět. Není-li k zaslání rozhodnutí do jiného členského státu vyžadován souhlas osoby, vůči níž rozhodnutí směřuje, a tato osoba se nachází na území České republiky, soud zjistí její stanovisko.

(5) Jde-li o případy uvedené v odstavci 1 písm. a) a b), soud zpravidla před zasláním rozhodnutí k uznání a výkonu příslušný orgán jiného členského státu požádá o vyjádření, zda souhlasí s převzetím rozhodnutí k uznání a výkonu a zda takový postup považuje za vhodný a účelný z hlediska zajištění úspěšného začlenění osoby, vůči níž rozhodnutí směřuje, do společnosti, nebo z hlediska zajištění její úspěšné léčby.

(6) Při zvažování, ve kterém státu se jeví být výkon trestu nebo ochranného opatření nejvhodnější, soud přihlédne ke stanovisku osoby, vůči níž rozhodnutí směřuje, je-li známo, a ke stanovisku jiného členského státu.

(7) Lze-li rozhodnutí zaslat do více členských států, zašle se do toho státu, u něhož lze nejspíše předpokládat, že výkonem trestu nebo ochranného opatření v tomto státu bude zajištěno úspěšné začlenění této osoby do společnosti nebo její úspěšná léčba.

(8) Ministerstvo poskytne na žádost soudu součinnost při zjištění potřebných informací, zejména při zjištění příslušného orgánu jiného členského státu, kterému má být zasláno rozhodnutí, nebo při ověření podmínek stanovených právním řádem tohoto členského státu pro uznání a výkon takového rozhodnutí.

(9) Pro účely podávání zpráv orgánům Evropské unie a usnadňování spolupráce s jinými členskými státy poskytne soud ministerstvu na jeho žádost potřebné informace, zejména o počtu rozhodnutí zaslaných do jiných členských států k uznání a výkonu a o výsledku řízení o uznání a výkonu těchto rozhodnutí v jiných členských státech.

§ 319

Předání osoby do jiného členského státu

(1) Nachází-li se osoba, vůči níž rozhodnutí směřuje, v České republice, je třeba ji předat do jiného členského státu do 30 dnů od právní moci rozhodnutí tohoto členského státu o uznání a výkonu. ~~Orgány Vězeňské služby tuto osobu předají příslušným orgánům tohoto členského státu na jeho území. Tuto osobu předá Policie České republiky příslušným orgánům tohoto členského státu na jeho území; nachází-li se ve věznici nebo v ústavu pro výkon zabezpečovací detence, předají ji orgány Vězeňské služby.~~

(2) Pokud předání osoby, vůči níž rozhodnutí směřuje, nemohlo být ve stanovené lhůtě provedeno vzhledem k nepředvídaným okolnostem, bez zbytečného odkladu poté, co tyto okolnosti pominuly, se dohodne nový termín předání této osoby. V takovém případě je třeba tuto osobu předat do jiného členského státu do 10 dnů od takto nově dohodnutého data předání.

(3) Náklady spojené s předáním osoby, vůči níž rozhodnutí směřuje, do jiného členského státu nese Česká republika.

§ 320

Zásada speciality

Požádal-li příslušný orgán jiného členského státu o souhlas se stíháním osoby, ~~vůči níž rozhodnutí směřuje~~ **která má být nebo byla tomuto státu předána**, nebo s výkonem trestu nebo ochranného opatření takovou osobou v tomto členském státu pro jiný skutek spáchaný před jejím předáním k výkonu trestu nebo ochranného opatření, než pro ten, pro který byla předána, postupuje soud ~~obdobně~~ **přiměřeně** podle § 216. **Příslušným k tomuto postupu je krajský soud, v jehož obvodu se osoba, která má být předána, zdržuje, a pokud již byla předána, krajský soud, který rozhodl v prvním stupni ve věci, v níž bylo vydáno rozhodnutí, o jehož výkon jde, nebo v jehož obvodu se nachází soud, který rozhodl v prvním stupni ve věci, v níž bylo takové rozhodnutí vydáno, a to na návrh státního zástupce.**

§ 324

Podmínky pro převzetí rozhodnutí

(1) Rozhodnutí jiného členského státu lze převzít za účelem jeho uznání a výkonu, pokud ukládá některé z těchto omezení nebo povinností:

- a) informovat příslušný orgán o změně místa pobytu nebo výkonu práce,
- b) zdržet se návštěv určitých míst,
- c) zákaz vycestovat,
- d) zákaz činnosti,
- e) omezení a povinnosti týkající se chování, bydliště, vzdělávání, volnočasových aktivit nebo výkonu určitého zaměstnání, povolání nebo funkce,
- f) hlásit se ve stanovené době příslušnému orgánu,
- g) zdržet se styku s určitými osobami,
- h) zdržet se styku s určitými předměty, které byly nebo by mohly být užity ke spáchání trestného činu,
- i) nahradit poškozenému škodu způsobenou trestným činem,
- j) vykonat obecně prospěšné práce,
- k) spolupracovat s probačním úředníkem nebo s pracovníkem sociální služby činným v oblasti práce s odsouzenými osobami,
- l) podrobit se léčbě ~~závislosti na návykových látkách~~.

(2) Rozhodnutí jiného členského státu splňující podmínku uvedenou v odstavci 1 se převezme za účelem jeho uznání a výkonu, jestliže osoba, vůči níž směřuje, má v České republice obvyklé bydliště a zdržuje se na jejím území nebo lze důvodně předpokládat, že se zamýšlí vrátit do České republiky.

(3) Rozhodnutí jiného členského státu splňující podmínku uvedenou v odstavci 1 lze převzít za účelem jeho uznání a výkonu i bez splnění podmínek uvedených v odstavci 2, jestliže

- a) osoba, vůči níž takové rozhodnutí směřuje, požádá o jeho zaslání do České republiky za účelem uznání a výkonu,
- b) osoba, vůči níž takové rozhodnutí směřuje, se zdržuje na území České republiky nebo lze důvodně předpokládat, že se zde zamýšlí zdržovat, a
- c) samosoudce souhlasí s převzetím takového rozhodnutí k uznání a výkonu v České republice z důvodu vhodnosti a účelnosti takového postupu, pokud jde o zajištění úspěšného začlenění této osoby do společnosti.

(4) Před udělením souhlasu nebo odmítnutím převzetí rozhodnutí jiného členského státu si samosoudce vyžádá stanovisko ministerstva. O tom, zda souhlasí s převzetím takového rozhodnutí, samosoudce vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu.

§ 327

Rozhodnutí o uznání a výkonu

(1) Nepovažuje-li samosoudce osvědčení a rozhodnutí zasláné jiným členským státem za dostatečný podklad pro rozhodnutí o uznání a výkonu, požádá příslušný orgán tohoto členského státu, aby mu v jím stanovené lhůtě zaslal nezbytné dodatkové informace. Nezašle-li jiný členský stát dodatkové informace ve stanovené lhůtě, aniž by uvedl podstatné důvody, pro které tak neučinil, samosoudce řízení ukončí a o jeho ukončení vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu, státního zástupce, byl-li již ve věci činný, a obhájce, byl-li zvolen nebo ustanoven. Na tyto následky musí být příslušný orgán jiného členského státu upozorněn.

(2) O tom, zda se rozhodnutí jiného členského státu uzná a vykoná, nebo zda se rozhodnutí neuzná, rozhodne samosoudce bez zbytečného odkladu, zpravidla do 60 dnů ode dne, kdy soud obdržel rozhodnutí jiného členského státu spolu s osvědčením; před rozhodnutím si vyžádá písemné vyjádření státního zástupce. Do této lhůty se nezapočítává doba, po kterou je pořizován překlad rozhodnutí, nebo jsou od jiného členského státu opatřovány podklady nezbytné pro rozhodnutí. Nelze-li tuto lhůtu dodržet, samosoudce o tom neprodleně uvědomí příslušný orgán jiného členského státu a uvede důvody prodlení, včetně předpokládané doby takového prodlení.

(3) Považuje-li to samosoudce za potřebné pro účely rozhodnutí, nařídí veřejné zasedání; veřejné zasedání nařídí vždy, rozhoduje-li o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu o podmíněném propuštění podle § 323 odst. 1 písm. a) nebo odst. 3. Nachází-li se osoba, vůči níž takové rozhodnutí směřuje, v cizím státu ve vazbě, výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, o veřejném zasedání se nevyrozumívá a veřejné zasedání se koná za přítomnosti jejího obhájce.

(4) Rozhodnutí o uznání a výkonu samosoudce doručí osobě, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, státnímu zástupci a obhájci, byl-li zvolen nebo ustanoven. Nelze-li rozhodnutí doručit osobě, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, z důvodu jejího neznámého pobytu, samosoudce řízení ukončí a o jeho ukončení, včetně uvedení důvodu takového postupu, neprodleně vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu, státního zástupce a obhájce, byl-li zvolen nebo ustanoven.

~~(5) O nepravomocném rozhodnutí o uznání a výkonu samosoudce neprodleně vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu; v případě uznání a výkonu rozhodnutí jej informuje i o přizpůsobení trestu, ochranného opatření, dohledu, přiměřeného omezení nebo přiměřené povinnosti a o důvodech takového přizpůsobení a v případě neuznání i o důvodech takového postupu. Pokud došlo pouze k částečnému uznání nebo bylo rozhodnuto o neuznání anebo došlo k přizpůsobení trestu, ochranného opatření, dohledu, přiměřeného omezení nebo přiměřené povinnosti, samosoudce neprodleně vyrozumí o nepravomocném rozhodnutí o uznání a výkonu příslušný orgán jiného členského státu; v případě neuznání nebo přizpůsobení informuje i o důvodech takového postupu. Samosoudce vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu i o tom, že rozhodnutí nabylo právní moci.~~

§ 328

Důvody pro neuznání rozhodnutí

(1) Samosoudce neuzná rozhodnutí jiného členského státu, pokud

- a) uznání a výkon takového rozhodnutí by byly v rozporu s překážkou věci pravomocně rozhodnuté,
- b) ~~skutek nenaplnuje~~ **skutek nenaplnoval** znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky; v případě trestných činů týkajících se daní, poplatků, cel nebo měny nelze rozhodnutí jiného členského státu uznat pouze z toho důvodu, že právní předpisy České republiky neukládají tentýž druh daní, poplatků nebo cel nebo neobsahují stejná ustanovení týkající se daní, poplatků, cel nebo měny jako právní předpisy daného členského státu,
- c) osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, požívá podle právního řádu České republiky nebo mezinárodního práva výsad a imunit, pro které je vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení,
- d) osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, by nebyla podle právního řádu České republiky vzhledem k svému věku odpovědná za trestný čin,
- e) délka, po kterou mají být trest, ochranné opatření, dohled, přiměřené omezení nebo přiměřená povinnost vykonávány, činila v době doručení takového rozhodnutí soudu méně než 6 měsíců; nelze-li výkonu dosáhnout jinak, lze rozhodnutí uznat a vykonat i v tomto případě,
- f) takové rozhodnutí bylo vydáno v řízení vedeném v nepřítomnosti osoby, vůči níž směřuje, není-li dále stanoveno jinak,
- g) uložený trest, ochranné opatření, přiměřené omezení nebo přiměřená povinnost zahrnují takové opatření zdravotní péče, které nelze s ohledem na právní řád České republiky nebo na její systém zdravotnictví v České republice vykonat, nebo
- h) výkon trestu uloženého takovým rozhodnutím je podle právního řádu České republiky promlčen a takové rozhodnutí bylo vydáno pro skutek, jehož stíhání je podle právního řádu České republiky v pravomoci orgánů České republiky.

(2) Vznikne-li pochybnost o tom, zda nebo do jaké míry je osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení, rozhodne o tom na návrh této osoby, státního zástupce nebo samosoudce Nejvyšší soud.

(3) Rozhodnutí jiného členského státu lze uznat, i když je dán důvod pro neuznání uvedený v odstavci 1 písm. f), pokud osoba, vůči níž takové rozhodnutí směřuje,

- a) byla včas osobně předvolána, a tudíž informována o datu a místu konání nařízeného jednání soudu, které vedlo k vydání rozhodnutí, nebo jiným způsobem obdržela úřední informaci o datu a místu konání nařízeného jednání soudu tak, že bylo jednoznačně zjištěno, že o plánovaném jednání soudu věděla a byla informována, že jednání může být konáno a rozhodnutí vyneseno i v její nepřítomnosti,
- b) věděla o nařízeném jednání soudu a pověřila obhájce, kterého si sama zvolila, nebo který jí byl ustanoven, aby ji na jednání soudu obhajoval, a ten tak učinil, nebo
- c) poté, co jí bylo osobně doručeno rozhodnutí a byla výslovně poučena o svém právu na nové projednání věci nebo právu na podání opravného prostředku, jejichž využití umožňuje její účast v novém nebo opravném řízení, opětovné posouzení nebo přezkoumání věci a provedení nových důkazů a může vést ke změně původního rozhodnutí, se takového práva výslovně vzdala, nebo je v příslušné lhůtě neuplatnila nebo opravný prostředek vzala zpět.

(4) Samosoudce nemusí uznat rozhodnutí jiného členského státu, jde-li o rozhodnutí vydané pro skutek spáchaný zcela nebo zčásti na území České republiky nebo mimo území

České republiky na palubě lodi nebo jiného plavidla, nebo letadla anebo jiného vzdušného dopravního prostředku, které jsou registrovány v České republice; přitom zohlední zejména okolnosti spáchání skutku.

(5) Samosoudce dále nemusí uznat rozhodnutí jiného členského státu, pokud toto rozhodnutí neobdržel, k tomuto rozhodnutí není připojeno osvědčení na stanoveném formuláři³⁴⁾, toto osvědčení je zjevně neúplné, neodpovídá obsahu rozhodnutí, k němuž je připojeno, nebo není přeložené do českého jazyka nebo jiného jazyka, ve kterém lze osvědčení podle prohlášení České republiky³⁵⁾ přijmout. Před rozhodnutím o neuznání samosoudce vyzve příslušný orgán jiného členského státu, aby mu ve lhůtě jím stanovené zaslal rozhodnutí, osvědčení, jeho opravené znění nebo překlad osvědčení do příslušného jazyka. Zároveň jej upozorní, že pokud tak neučiní ve stanovené lhůtě, aniž by uvedl podstatné důvody, pro které tak nemohl učinit, neuzná rozhodnutí.

(6) Jsou-li dány důvody pro neuznání rozhodnutí jiného členského státu uvedené v odstavci 1 písm. a), e), f) nebo g) nebo v odstavci 4, samosoudce si před rozhodnutím o neuznání takového rozhodnutí vždy vyžádá stanovisko příslušného orgánu jiného členského státu, takové stanovisko si může vyžádat rovněž, je-li dán jiný důvod pro neuznání.

§ 339

Důsledky zaslání rozhodnutí k uznání a výkonu

(1) Soud může požádat příslušný orgán jiného členského státu o předání výkonu uznaného rozhodnutí zpět do České republiky, pokud se proti osobě, vůči níž takové rozhodnutí směřuje, vede v České republice jiné trestní řízení.

(2) Po zahájení výkonu uznaného rozhodnutí v jiném členském státu lze výkon takového rozhodnutí v České republice zahájit nebo v něm pokračovat pouze, pokud

~~a) soud vzal za stanovených podmínek a ve stanovené lhůtě zpět rozhodnutí spolu s osvědčením;~~

b) **a)** jde o případ, na který se vztahuje prohlášení jiného členského státu³⁸⁾, že nebude zajišťovat výkon nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody,

~~b)~~ **b)** osobu, vůči níž takové rozhodnutí směřuje, nelze nalézt na území tohoto členského státu,

~~c)~~ **c)** osoba, vůči níž takové rozhodnutí směřuje, již nemá obvyklé bydliště v tomto členském státu, nebo

~~d)~~ **d)** jiný členský stát předal výkon uznaného rozhodnutí zpět do České republiky na základě žádosti soudu podle odstavce 1.

(3) Soud neprodleně vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu o

a) všech skutečnostech, které by mohly vést ke změně uloženého trestu, ambulantního ochranného léčení, podmínek dohledu, přiměřených omezení nebo přiměřených povinností anebo k nařízení výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody,

b) udělení milosti nebo amnestie osobě, vůči níž rozhodnutí směřuje, v České republice, nebo o jiném rozhodnutí, opatření anebo skutečnosti, v jejichž důsledku se rozhodnutí stalo nevykonatelným nebo vykonatelným jen částečně.

(4) Učinil-li jiný členský stát prohlášení³⁸⁾, že nebude zajišťovat výkon nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody

v případě porušení uloženého trestu, ochranného léčení, podmínek dohledu, přiměřených omezení nebo přiměřených povinností, soud tento stát namísto o skutečnostech, které by mohly vést k nařízení výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo nařízení výkonu ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, vyrozumí o tom, že podle trestního řádu byl nařízen výkon nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo bylo ambulantní ochranné léčení změněno na ústavní ochranné léčení.

(5) Uložený trest, ochranné opatření, dohled, přiměřené omezení nebo přiměřená povinnost se vykonají v České republice v rozsahu, v jakém nebyly vykonány.

§ 347

Důvody pro neuznání evropského ochranného příkazu

- (1) Samosoudce neuzná evropský ochranný příkaz vydaný jiným členským státem, pokud
- a) uznání evropského ochranného příkazu a přijetí návazných opatření by bylo v rozporu s překážkou věci pravomocně rozhodnuté,
 - b) ~~skutek~~ **skutek**, pro který byl ochranný příkaz popsán v evropském ochranném příkazu vydán, ~~nenaplňuje~~ **nenaplňoval** znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky,
 - c) ohrožující osoba požívá podle právního řádu České republiky nebo mezinárodního práva výsad a imunit, pro které je vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení,
 - d) ohrožující osoba by nebyla podle právního řádu České republiky vzhledem ke svému věku trestně odpovědná za jednání, pro které byl vydán ochranný příkaz popsán v evropském ochranném příkazu,
 - e) trestní odpovědnost za jednání, pro které byl ochranný příkaz popsán v evropském ochranném příkazu vydán, je podle právního řádu České republiky promlčena a takový ochranný příkaz byl vydán pro skutek, jehož stíhání je podle právního řádu České republiky v pravomoci orgánů České republiky, **nebo**
 - f) zákaz nebo omezení uložené ohrožující osobě ochranným příkazem popsáným v evropském ochranném příkazu neodpovídá zakazu nebo omezení uvedenému v § 341 odst. 2, ~~nebo~~.
 - g) ~~zákaz nebo omezení uložené ohrožující osobě ochranným příkazem popsáným v evropském ochranném příkazu je součástí trestu nebo ochranného opatření, na jejichž výkon se v České republice vztahuje amnestie, a takový zákaz nebo omezení byly uloženy pro skutek, jehož stíhání je podle právního řádu České republiky v pravomoci orgánů České republiky.~~

(2) Vznikne-li pochybnost o tom, zda nebo do jaké míry je ohrožující osoba vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení, rozhodne o tom na návrh této osoby, státního zástupce nebo samosoudce Nejvyšší soud.

(3) Samosoudce nemusí uznat evropský ochranný příkaz, byl-li ochranný příkaz v něm popsán vydán pro skutek spáchaný zcela nebo zčásti na území České republiky nebo mimo území České republiky na palubě lodi nebo jiného plavidla, nebo letadla anebo jiného vzdušného dopravního prostředku, které jsou registrovány v České republice; přitom zohlední zejména okolnosti spáchání skutku.

(4) Samosoudce dále nemusí uznat evropský ochranný příkaz, pokud je zjevně neúplný nebo není přeložen do českého jazyka nebo jiného jazyka, ve kterém lze evropský ochranný příkaz podle prohlášení České republiky⁴⁰⁾ přijmout. Před rozhodnutím o neuznání

samosoudce vyzve příslušný orgán jiného členského státu, aby mu ve lhůtě jím stanovené zaslal doplněné znění evropského ochranného příkazu nebo jeho překlad do příslušného jazyka. Zároveň jej upozorní, že pokud tak neučiní ve stanovené lhůtě, aniž by uvedl podstatné důvody, pro které tak nemohl učinit, neuzná evropský ochranný příkaz.

§ 360

Příslušnost

(1) Pro stanovení příslušnosti k postupu podle dílu 1, tohoto dílu a dílu 4 se ustanovení § 48 odst. 5 věta první a ~~odst. 6 až 9,~~ § 48 odst. 6 až 9a § 48a použijí obdobně, není-li v této hlavě stanoveno jinak.

(2) Byl-li evropský vyšetřovací příkaz zaslán orgánu, který není k postupu podle dílu 1, tohoto dílu a dílu 4 příslušný, postoupí jej neprodleně příslušnému justičnímu orgánu. Nepříslušný orgán bez zbytečného odkladu, nejpozději do 7 dnů od obdržení evropského vyšetřovacího příkazu, potvrdí jeho přijetí na formuláři stanoveném právním předpisem Evropské unie upravujícím evropský vyšetřovací příkaz⁴⁵⁾ orgánu jiného členského státu, který mu jej zaslal, a vyrozumí jej o postoupení evropského vyšetřovacího příkazu příslušnému justičnímu orgánu.

(3) Justiční orgán bez zbytečného odkladu, nejpozději do 7 dnů od obdržení evropského vyšetřovacího příkazu, potvrdí jeho přijetí na formuláři stanoveném právním předpisem Evropské unie upravujícím evropský vyšetřovací příkaz⁴⁵⁾ orgánu jiného členského státu, který mu jej zaslal.

§ 365

Důvody pro odmítnutí výkonu evropského vyšetřovacího příkazu

- (1) Justiční orgán odmítne vykonat evropský vyšetřovací příkaz, pokud
- a) jeho výkon by byl v rozporu s překážkou věci pravomocně rozhodnuté,
 - b) ~~skutek nenaplnuje~~ **skutek nenaplnoval** znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky a nejde o jednání uvedená v § 363; v případě trestných činů týkajících se daní, poplatků, cel nebo měny nelze výkon evropského vyšetřovacího příkazu odmítnout pouze z toho důvodu, že právní předpisy České republiky neukládají tentýž druh daní, poplatků nebo cel nebo neobsahují stejná ustanovení týkající se daní, poplatků, cel nebo měny jako právní předpisy daného členského státu,
 - c) jeho výkonu brání výsada nebo imunita podle zákona nebo mezinárodního práva, pro kterou je osoba vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení,
 - d) byl vydán v jiném než v trestním řízení a v obdobném vnitrostátním případě by v trestním řízení vedeném v České republice nebylo možné úkon právní pomoci v něm uvedený provést,
 - e) skutek byl spáchán mimo území členského státu, který evropský vyšetřovací příkaz vydal, byl zcela nebo zčásti spáchán na území České republiky a nenaplnuje znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky,
 - f) jeho výkon by mohl poškodit bezpečnostní zájmy České republiky, ohrozit zdroj informací nebo by mohl ohrozit nebo narušit činnost zpravodajských služeb, nebo

g) lze mít důvodně za to, že provedení úkonu právní pomoci by bylo neslučitelné s povinnostmi vyplývajícími pro Českou republiku z článku 6 Smlouvy o Evropské unii nebo z Listiny základních práv Evropské unie.

(2) Důvod pro odmítnutí výkonu evropského vyšetřovacího příkazu uvedený v odstavci 1 písm. b) se neuplatní, pokud je evropský vyšetřovací příkaz vydán za účelem provedení úkonu právní pomoci uvedeného v § 362 odst. 2 písm. a) až e).

(3) Justiční orgán si před odmítnutím výkonu evropského vyšetřovacího příkazu z důvodu uvedeného v odstavci 1 písm. a), c), e), f) nebo g) vždy vyžádá stanovisko orgánu jiného členského státu.

(4) Vznikne-li pochybnost o tom, zda nebo do jaké míry je osoba, vůči níž evropský vyšetřovací příkaz směřuje, vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení, rozhodne o tom na návrh této osoby nebo justičního orgánu Nejvyšší soud. Je-li ke zbavení výsady nebo imunity příslušný orgán České republiky, požádá justiční orgán o to, aby tento orgán dotčenou osobu výsady nebo imunity zbavil. Je-li ke zbavení výsady nebo imunity příslušný orgán cizího státu nebo mezinárodní organizace, justiční orgán požádá orgán jiného členského státu, který vydal evropský vyšetřovací příkaz, aby podal žádost o zbavení této výsady nebo imunity.

(5) O odmítnutí výkonu evropského vyšetřovacího příkazu a jeho důvodech sepíše justiční orgán záznam a neprodleně o těchto skutečnostech informuje orgán jiného členského státu.

§ 374

Vydání evropského vyšetřovacího příkazu

(1) Je-li třeba provést úkon právní pomoci za účelem opatření důkazu pro trestní řízení v jiném členském státu, předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce vydá evropský vyšetřovací příkaz. To nevylučuje, aby státní zástupce z vlastního podnětu vydal evropský vyšetřovací příkaz i po podání obžaloby, jde-li o opatření důkazu, který potřebuje k zastupování obžaloby v řízení před soudem.

(2) Evropský vyšetřovací příkaz se vydává na formuláři stanoveném právním předpisem Evropské unie upravujícím evropský vyšetřovací příkaz⁴⁸⁾ a obsahuje náležitosti v něm uvedené. Evropský vyšetřovací příkaz musí být přeložen do úředního jazyka nebo jednoho z úředních jazyků členského státu, do kterého je zaslán, nebo do jazyka, v němž jej tento stát podle svého prohlášení přijímá⁴⁶⁾. **Ustanovení § 45 odst. 1 se užije přiměřeně.**

(3) Justiční orgán může v evropském vyšetřovacím příkazu zejména

- a) uvést formální náležitosti a postupy, kterými se má orgán jiného členského státu řídit při jeho výkonu, včetně případného požadavku na zajištění přítomnosti obhájce obviněného při úkonu právní pomoci,
- b) požádat, aby se jím uvedený zástupce orgánu České republiky mohl účastnit úkonu právní pomoci na území jiného členského státu, kterým má být důkaz opatřen,
- c) požádat o předání důkazu zástupci orgánu České republiky uvedenému v písmenu b),
- d) stanovit kratší lhůtu pro posouzení splnění podmínek pro výkon evropského vyšetřovacího příkazu nebo pro provedení úkonu právní pomoci, pokud je s ohledem na okolnosti případu zapotřebí opatřit požadovaný důkaz urychleně, nebo

e) uvést, že je zapotřebí úkon právní pomoci, kterým má být důkaz opatřen, provést k určitému datu.

(4) Evropský vyšetřovací příkaz lze vydat, pokud je jeho vydání nezbytné pro dosažení sledovaného cíle a odpovídá závažnosti skutku, v souvislosti s nímž má být vydán, a pokud by úkon právní pomoci, který má být na jeho základě proveden, bylo možné provést za stejných podmínek i podle práva České republiky.

(5) Evropský vyšetřovací příkaz může být vydán i na návrh obviněného nebo jeho obhájce; takový návrh se posuzuje obdobně jako návrh obviněného nebo jeho obhájce na opatření důkazu v České republice.

(6) Justiční orgán vydá doplňkový evropský vyšetřovací příkaz⁴⁹⁾, pokud je zapotřebí na území členského státu, do kterého zaslal evropský vyšetřovací příkaz, provést další úkony právní pomoci za účelem opatření důkazu.

§ 378

Převzetí důkazů

(1) Orgán České republiky účastníci se provádění úkonu právní pomoci na území jiného členského státu na základě evropského vyšetřovacího příkazu je oprávněn převzít důkaz opatřený tímto úkonem, pokud je k tomu zmocněn justičním orgánem, který takový příkaz vydal.

(2) Na důkaz získaný na základě evropského vyšetřovacího příkazu a na doručení provedené na základě evropského vyšetřovacího příkazu se ustanovení § 42 odst. 2 a § 43 odst. 2 užití přiměřeně.

~~(2)~~**(3)** Pokud byl justiční orgán vyrozuměn orgánem jiného členského státu, že důkaz opatřený úkonem právní pomoci na základě evropského vyšetřovacího příkazu nelze předat do České republiky, neboť je ho zapotřebí pro účely jiného řízení, justiční orgán může požádat o jeho dočasné předání do České republiky na dohodnutou dobu.

~~(3)~~**(4)** Není-li důkaz, který byl opatřen v jiném členském státu a předán do České republiky, již k dalšímu řízení třeba a orgán jiného členského státu požádal o jeho vrácení, justiční orgán tomuto orgánu důkaz vrátí; jinak při nakládání s důkazem postupuje podle právních předpisů České republiky.

§ 394

Zajištění věci k důkazním účelům v jiném členském státu

(1) Justiční orgán může vydat evropský vyšetřovací příkaz také za účelem zajištění věci, která má sloužit pro důkazní účely a nachází se v jiném členském státu; v příkazu uvede, zda má být taková věc předána do České republiky nebo má zůstat zajištěna v jiném členském státu po dobu uvedenou v příkazu. Při převzetí věci se postupuje podle § 378.

(2) Není-li věc, která byla zajištěna v jiném členském státu na základě evropského vyšetřovacího příkazu, k dalšímu řízení už třeba a nepřichází-li v úvahu její propadnutí nebo zabránění, justiční orgán o této skutečnosti neprodleně informuje orgán jiného členského státu. Byla-li zajištěná věc předána do České republiky, justiční orgán postupuje podle § 378 odst. 3 4.